

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I. Obecná část

A) ZHODNOCENÍ PLATNÉHO PRÁVNÍHO STAVU

ČÁST PRVNÍ (DZP)

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, byl do této doby již 87x novelizován. Přitom zásadní systémové změny byly obsahem pouze jedenácti novel. Zbývající novely byly důsledkem přijetí jiných zákonných úprav, které vyžadovaly také odpovídající úpravy ve zdaňování příjmů nebo se jednalo o technické novely, jejichž cílem bylo pouze legislativně technické upřesnění platné normy pro zdaňování příjmů v ČR.

Předkládaná novela svým obsahem jednoznačně patří do první kategorie, neboť jejím hlavním a defacto také jediným cílem je konkretizace výstupů z Programového prohlášení vlády (PPV). Návrh novely tak představuje již delší dobu očekávanou daňovou reformu.

ČÁST DRUHÁ

Ze stejných důvodů se současně předkládá novela zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST TŘETÍ

Daň z přidané hodnoty („DPH“) je upravena zákonem č. 235/2004 Sb., který platí od 1. května 2004 a byl několikrát novelizován (úplné znění zákona o DPH dosud publikováno nebylo). Jednotlivé novely byly provedeny zákony č.

635/2004 Sb.,
669/2004 Sb.,
124/2005 Sb.,
215/2005 Sb.,
217/2005 Sb.,
377/2005 Sb.,
441/2005 Sb.,
545/2005 Sb.,
109/2006 Sb.,
230/2006 Sb.,
319/2006 Sb.,

Oblast DPH je výrazně harmonizována v rámci Evropské unie, proto celá řada ustanovení jednoznačně vychází nebo má vycházet z úpravy platné pro členské státy EU. V současné době je základním předpisem pro oblast DPH Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006, která platí od 1. ledna 2007 a nahradila zejména Směrnicí 77/388/EHS (tzv. Šestá směrnice), která byla až do konce roku 2006 základním předpisem pro oblast uplatňování DPH v členských státech EU.

Zákon o DPH v současném znění je převážně v souladu s komunitárním právem. V rámci přístupových jednání získala ČR výjimky, které se týkají jednak výše obratu pro

povinnou registraci (trvale ČR uplatňuje obrat ve výši 1 mil. Kč za 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců), jednak uplatnění snížené sazby na dodání tepla a staveb pro bydlení vč. oprav, rekonstrukcí a modernizací. V současné době je však použití snížené sazby na opravy a renovace objektů pro bydlení pokryto do 31. prosince 2010 rozhodnutím Rady ze dne 7. listopadu 2006 (2006/774/ES) a použití snížené sazby na dodání tepla (bez časového omezení) směrnicí Rady ze dne 14. února 2006 (2006/18/ES).

Podle směrnice Rady ES 2006/112/ES má být ve stavebnictví uplatňována základní sazba daně z přidané hodnoty. Z přílohy III vyplývá možnost uplatnění snížené sazby daně u dodání, výstavby, renovace a přestavby bytů v rámci sociální politiky.

Uplatnění snížené sazby daně z přidané hodnoty pro bytovou výstavbu je v České republice v období po vstupu do Evropské unie umožněno na základě výjimky, která byla ČR udělena na přechodné období do 31.12.2007 na základě Přístupové smlouvy.

Česká republika současně požádala o prodloužení možnosti uplatňovat sníženou sazbu daně z přidané hodnoty na vybrané služby s vysokým podílem lidské práce, a to do roku 2010. Jedná se o renovace a opravy soukromých bytů a obytných domů. Možnost uplatnění snížené sazby daně pro ČR u těchto služeb vyplývá z Rozhodnutí Rady 2006/774/ES ze dne 7. listopadu 2006.

ČÁST ČTVRTÁ

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, upravuje daň z nemovitostí, kterou tvoří daň z pozemků a daň ze staveb. Poslední právní úprava zákona o dani z nemovitostí nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2007 a týkala se zejména možnosti poplatníků v případě spoluvlastnictví pozemku podat daňové přiznání podle výše svých spoluvlastnických podílů na pozemku za podmínek stanovených v zákoně o dani z nemovitostí. V souvislosti s touto změnou byly vydány pro zdaňovací období 2007 a následující, nové formuláře daňových tiskopisů.

ČÁST PÁTÁ

Zdaňování úplatných a bezúplatných převodů majetku je upraveno zákonem č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů. V průběhu platnosti zákona byly přijaty úpravy, které neznamenal zásadní změnu základních konstrukčních prvků majetkových daní. Nejpodstatnější věcnou změnou bylo úplné osvobození nabytí majetku příbuznými v řadě přímé a manželé (I. skupina poplatníků) od daně dědické přijaté v roce 1998 a změna koncepce placení daně z převodu nemovitostí přijatá v roce 2003.

ČÁST ŠESTÁ – DEVÁTÁ A ČÁST JEDENÁCTÁ

Povinnost evidovat hotovostní platby prostřednictvím registračních pokladen byla do právního řádu zavedena zákonem č. 215/2005 Sb., o registračních pokladnách a o změně některých zákonů (zákon o registračních pokladnách). Účinnost povinnosti fyzických a právnických osob provozující živnost „maloobchod“ nebo hostinská činnost evidovat prostřednictvím registrační pokladny podle tohoto zákona byla zákonem č. 494/2006 Sb. posunuta na 1. leden 2008.

ČÁST DESÁTÁ

Spotřební daně jsou upraveny zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, účinným od 1. ledna 2004, který byl několikrát novelizován a jehož úplné znění bylo vyhlášeno ve Sbírce zákonů pod č. 43/2007. Zákon je v souladu s komunitárním právem až na výši sazeb spotřební daně z cigaret, kde bylo České republice poskytnuto přechodné období do 31. 12. 2007. V případě úpravy pěstitelského pálení byla s Evropskou unií vyjednána pro Českou republiku trvalá výjimka.

Odpadní oleje jsou předmětem spotřební daně z minerálních olejů. V současné době jsou však zdaněny nulovou sazbou daně, a to z důvodu zajištění jejich bezpečné likvidace (spalovny) nebo jejich dalšího zpracování (recyklace) v souladu se zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech. Při zpracování současně platného znění se vycházelo z předpokladu, že daňové zvýhodnění odpadních olejů snižuje riziko, že tyto odpadní oleje budou likvidovány a sbírány způsobem, který nesplňuje ekologické normy.

Z navrhovaného znění vyplývá povinnost daň přiznat a zaplatit i malým a středním zdrojům znečištění, které v současnosti v rozporu se zákonem o odpadech spalují odpadní oleje neekologickým způsobem. V rámci působnosti správce daně bude možné tento jev postihovat. Ze současné struktury využití odpadních olejů pro výrobu tepla vyplývá, že převážná část statisticky podchycených a takto využívaných olejů bude osvobozena od spotřební daně, protože je spotřebována v rámci mineralogických postupů. Zbývající část odpadních olejů použitých pro výrobu tepla bude zdaněna. Zavedené zdanění by mělo stimulovat subjekty, aby odpadní oleje využívaly jiným žádoucím způsobem (např. regenerace, recyklace, tj. způsoby využití, které jsou též osvobozeny od spotřební daně).

Na problematiku zdanění odpadních olejů se na úrovni sekundárního práva ES vztahuje směrnice Rady 2003/96/ES, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny. Směrnice 2003/96/ES neumožňuje automatické daňové zvýhodnění odpadních olejů. Takovéto zvýhodnění mělo přesto vyjednáno jedenáct členských států EU-15, a to z důvodů zvláštní politiky. Platnost těchto individuálních výjimek vypršela k 31. prosinci 2006.

Dotčené členské státy mohly požádat o prodloužení těchto výjimek ve smyslu čl. 19 směrnice 2003/96/ES, který stanovuje obecný rámec pro udělení výjimek týkajících se daňových zvýhodnění z důvodů zvláštní politiky. Evropská komise přezkoumala žádosti o výjimky některých členských států a na základě poskytnutých údajů zaujala odmítavý postoj k jejich prodloužení. Hlavním důvodem je nesoulad se stávající politikou Evropské komise pro oblast životního prostředí a nedostatečné zdůvodnění členských států z hlediska zvláštní politiky.

Daňová zvýhodnění biopaliv, nově upravená zákonem č. 575/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, jsou neslučitelná s právem ES, protože nesplňují podmínky pro uplatnění osvobození biopaliv stanovené směrnicí 2003/96/ES. Výše uvedená daňová zvýhodnění nejsou součástí víceletého programu na podporu biopaliv ve smyslu směrnice a dosud nebyla notifikována Evropské komisi.

B) ODŮVODNĚNÍ HLAVNÍCH PRINCIPŮ NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY

ČÁST PRVNÍ A DRUHÁ

Navrženou novelu zákona o daních z příjmů lze rozdělit do 2 základních oblastí:

1. Zavedení jednotné sazby daně z příjmů fyzických osob a další nedílně související změny

2. Postupné snižování sazby daně u právnických osob, které by však mělo být rozpočtově neutrální a proto je provázeno rozšiřováním základu daně.

Ad 1)

Programové prohlášení vlády vychází u zdanění příjmů fyzických osob z toho, že bude zavedena jednotná sazba daně z příjmů (17-19%) na rozdíl od dosavadní klouzavě progresivní stupnice daňové sazby se stávajícími 4 sazbami. Na základě ekonomického rozboru provedeného i s ohledem na další úkoly plynoucí z PPV, tj., že se nikomu nezvýší daňová zátěž, dospělo Ministerstvo financí k jednotné sazbě 15%. Podle tohoto rozboru se jeví jako nutné kromě zavedení výše uvedené jednotné sazby daně rozšířit základ daně o sociální a zdravotní pojistné placené zaměstnancem i zaměstnavatelem (tzv. „superhrubá mzda“) a zrušit možnost odečtu tohoto pojistného od základu daně u OSVČ. Naopak se dále navrhuje výrazně zvýšit slevy na dani mající vazbu na osobu poplatníka tak, aby nebyly negativně zasaženy žádné skupiny poplatníků. S ohledem na lineární sazbu daně administrativně náročný systém společného zdanění manželů nepřináší žádné výhody. Navrhuje se zrušit minimální základ daně. Na základě těchto skutečností se navrhuje následující změny v zákoně o daních z příjmů pro fyzické osoby – viz následující tabulka.

Přehled navrhovaných změn týkajících se výhradně fyzických osob je následující:

- a) Zavedení jednotné sazby daně ve výši 15%
- b) Zvýšení slev na dani majících vazbu na osobu poplatníka a daňového zvýhodnění na dítě
- c) Úprava základu daně ve vazbě na pojistné placené poplatníkem a pojistné, které je povinen platit zaměstnavatel za zaměstnance
- d) Úpravy spojené se společným zdaněním manželů
- e) Zrušení minimálního základu daně
- f) Umožnění uplatnit základní slevu na dani na poplatníka i poživatelům starobního důchodu
- g) Zavedení limitu výdajů procentem z příjmů ve výši 1,5 mil. Kč na straně výdajů
- h) Zrušení některých daňových úlev a výjimek na základě provedené analýzy.

Odůvodnění jednotlivých návrhů:

Ad 1 a)

Místo dosavadní klouzavě progresivní stupnice daňové sazby DPFO ve výši 12 % až 32 % se navrhuje zavedení jednotné (lineární) sazby daně ve výši 15 %. Toto opatření samo o sobě znevýhodní nízkopříjmové skupiny poplatníků, kteří doposud svoje příjmy nebo jejich převážnou část zdaňují sazbou 12 % a naopak přinese výhody pro poplatníky středně a zejména vysokopříjmové, jejichž základ daně je nyní v převážné míře zdaňován sazbami vyššími, tj. 19, 25 a 32 %. Tyto disproporce budou částečně kompenzovány dalšími opatřeními (viz dále k bodům 2, 3, 4). V souvislosti s tím budou zároveň sníženy na úroveň 15 % dosavadní sazby, které nyní převyšují tuto hranici u srážkové daně a u srážek záloh na daň u závislé činnosti.

Ad 1 b) a f)

Navrhované zvýšení slev na dani má za cíl jednoznačně vykompenzovat nevýhody, které by jinak plynuly nízkopříjmovým poplatníkům uplatňujícím zdanění v dosavadní 12% sazbě

daně nebo převážně v této sazbě daně tak, aby jejich daňové zatížení nebylo vyšší než doposud. To se samozřejmě týká i poplatníků, kteří mají kromě základní slevy na dani nárok i na uplatnění dalších slev na dani. Ještě výraznější zvýšení, než je u základní slevy na dani, se navrhuje zvýšení slevy na dani na druhého z manželů, jehož příjmy nepřesahují 38 040 Kč. Toto opatření je navrhováno zcela záměrně a v zájmu kompenzace dále navrhovaného opouštění institutu společného zdanění manželů v těch případech, kdy druhý z manželů z důvodu péče o děti nemůže dosahovat zdanitelných příjmů.

Návrh nově umožňuje uplatnění slevy i u poplatníka – poživatele starobního důchodu. U nich se navíc zvyšují i limit osvobozených příjmů z tohoto důchodu.

Ad 1 c)

Toto opatření je z hlediska vyváženosti navrženo ve dvou rovinách:

- U poplatníků s příjmy podle § 7 zákona (OSVČ) se vylučuje možnost uplatnit ve výdajích povinné pojistné (sociální a zdravotní). Tím se sice zvýší základ daně, protože doposud toto pojistné je uznáváno jako výdaj, což ovšem je nutno považovat za určitý kompenzační faktor výhod plynoucích ze sjednocení sazby daně na úroveň 15 % u středně a vysoko příjmových poplatníků – OSVČ. U nízko příjmových OSVČ, kteří doposud zdaňují základ daně převážně sazbou 12 %, je toto zvýšení kompenzováno výrazným zvýšením slev na dani (zejména pak zvýšením základní slevy na poplatníka).
- U poplatníků s příjmy podle § 6 zákona (zaměstnanci) se navrhuje obdobně jako u poplatníků - OSVČ nesnižovat příjem pro účely výpočtu základu daně ze závislé činnosti o pojistné, které sice sráží zaměstnavatel, ale které je povinen platit zaměstnanec (v úhrnu 12,5 % z hrubé mzdy). Zdůvodnění tohoto opatření je obdobné jako v případě bodu a). Kromě toho je zaměstnavatel za zaměstnance dle stávajících právních předpisů v oblasti sociálního a zdravotního pojištění povinen platit toto pojistné ve výši 35 % z hrubé mzdy. Nejde o platbu pojistného zaměstnavatele za zaměstnance a zaměstnavatel přitom může tuto částku uplatnit jako výdaj na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. To se týká jak zaměstnavatele – právnické osoby, tak i zaměstnavatele – fyzické osoby. Aby se však udržela určitá kontinuita s režimem pojistného, které platí zaměstnanec nebo pojistného, které za svoji osobu platí OSVČ, navrhuje se, aby se právě o toto pojistné (jde o 35 % z hrubé mzdy) zvýšil základ daně zaměstnance. Tento základ daně je ovšem možné zvýšit jedině **za předpokladu, že bude v zákoně 35 % pojistného vymezeno pouze pro účely zákona o daních z příjmů jako fiktivní příjem zaměstnance**. Tím bude dosaženo toho, že se o tuto částku zvýší základ daně, a současně **nebude ovlivněn vyměřovací základ pro povinné pojistné**.

Obě opatření jsou částečně odůvodnitelná i faktem, že důchod ze sociálního pojistného je, a i podle návrhu zůstane, v převážné míře na rozdíl od běžných postupů v evropských zemích, nezdaňován, takže se tímto opatřením neporuší daňová spravedlnost.

Ad 1 d)

Vzhledem k jednotné sazbě daně, a také stávajícím trendům v ostatních zemích, postrádá toto opatření svůj ekonomický smysl. Výhody tohoto systému však budou nahrazeny, a to proto, že dochází k velmi výraznému zvýšení nejen základní slevy na dani na 24 840 Kč ročně, a dále zejména proto, že se zvyšuje roční sleva na manžele/manželku bez příjmů ze 4 200 Kč na 24 840 Kč ročně.

Ad 1 e)

Zrušení minimálního základu daně se navrhuje na základě programového prohlášení a je třeba počítat s tím, že bude mít negativní rozpočtový dopad. Nicméně minimální základ daně je do jisté míry kontroverzním opatřením, které způsobovalo to, že poplatník byl povinen uhradit určitou výši daně přesto, že jeho skutečně dosažený základ tomu vůbec neodpovídal a proto byl oprávněným předmětem časté kritiky ze strany poplatníků, zejména živnostníků. Kromě toho ponechání tohoto institutu v zákoně při současné poměrně radikální změně v sazbách daně a zejména výše slevy na dani zcela ztrácí praktický význam. Daň vypočtená z minimálního základu daně by po uplatnění slevy na dani byla vždy nulová. Tímto opatřením zmizí také určitá psychologická bariéra, která odrazovala poplatníky zahájit podnikání či v podnikání pokračovat právě z důvodu nejistoty, zda uspějí natolik, aby dosáhli takových výsledků, které alespoň převyšují rok od roku se zvyšující minimální základ daně.

Ad 1 g)

Na základě praktických zkušeností s uplatňováním výdajů paušální částkou, které byly počínaje rokem 2005 na základě poslanecké iniciativy podstatně zvýšeny, bylo zjištěno, že na straně mnohých podnikatelů dochází k neodůvodněnému zvýhodnění v důsledku toho, že skutečné vynaložené výdaje dosahují podstatně menších částek než kolik činí stanovené paušální výdaje. Z uvedeného důvodu, i z důvodu zamezení neodůvodněného snižování daňové povinnosti, se navrhuje limitovat paušální výdaje maximální částkou 1 500 000,- Kč.

Zastropování paušálních výdajů není možno považovat za neadekvátní opatření, neboť pouze eliminuje nadměrné výhody, které byly zakotveny do zákona v minulém období a u nich navíc jen částečně eliminuje daňově poměrně extrémní zvýhodnění příjmově vyšších skupin poplatníků. Samozřejmě stále platí, že žádný poplatník zde nemůže být daňově znevýhodněn, protože má vždy možnost uplatnit skutečné (prokázané) výdaje, které na rozdíl od paušálních výdajů zavedených hlavně z důvodu zjednodušení administrativy u poplatníků i správců daně, jsou oboustranně daňově spravedlivé.

Ad 1 h)

Zákon o daních z příjmů obsahuje celkem 80 titulů různých forem úlev na dani pro různé skupiny poplatníků – fyzických osob. Na základě analýzy provedené podle zadání obsaženého v PPV se navrhuje ze zákona vypustit, změnit či limitovat následujících 10 úlev:

- Zrušit osvobození příjmů z převodu členských práv družstva (s výjimkou bytových družstev) a účasti na obchodních společnostech
- Zrušit osvobození příjmů z prodeje cenných papírů s výjimkou CP nabytých v rámci kupónové privatizace
- Zrušit osvobození úrokových výnosů z HZL
- Zrušit osvobození příjmů z věcného břemene vzniklého ze zákona nebo rozhodnutím státního orgánu a náhrady za vyvlastnění
- Zrušit osvobození příjmů z reklam u provozovatelů zoologických zahrad
- Zrušit osvobození doplatku na dorovnání
- Zrušit osvobození nepeněžních plnění z FKSP nebo ze zisku po zdanění
- Zrušit osvobození zvýhodnění poskytovaných zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu svým zaměstnancům
- Zrušit osvobození příjmů členů bytových družstev z osobního plnění při svépomocné družstevní výstavbě

Ad 2)

K zajištění požadavku daňově neutrálního snížení sazby daně z příjmů právnických osob byla provedena analýza všech osvobození příjmů od daně, odčitatelných položek a slev na dani. Z prověření celkem 42 položek vyplynulo, že u 39 položek jsou nastavené režimy věcně odůvodněné, resp. že v sedmi případech by jejich zrušení bylo v příkrém rozporu s jinými prioritami vlády nebo by nepřineslo očekávaný efekt. To se týká zejména slev na dani při zaměstnávání občanů se zdravotním postižením, jejichž zrušení by vyvolalo oprávněnou potřebu zvýšení prostředků kapitoly Ministerstva práce a soc. věcí. Zbývající 3 položky nejsou sice rozpočtově významné, jejich zrušení však naplňuje požadavek systémového řešení sledující mimo jiné zjednodušení právní úpravy. To se týká obtížně spravovatelného osvobození úrokových příjmů u hypotečních zástavních listů, případně neodůvodněného osvobození příjmů odborových organizací.

Snížení sazby daně z příjmů právnických osob se navrhuje v roce 2008 na 22%, v roce 2009 na 20% a v roce 2010 na 19%. Dopady ze snížení sazby daně budou kompenzovány v počátečním období rozšířením základu daně, v dalším období by měly být vyrovnány efekty vyšší dynamiky vykazování základu daně doprovázející zpravidla trend snižování daňového zatížení.

Proto k eliminaci dopadu snížení sazby daně o 2 procentní body od roku 2008 bylo identifikováno celkem 8 oblastí, z toho 3 úpravy jsou obsahem návrhu novely zákona o rezervách pro zjištění základu daně. S výjimkou úprav uvedených pod písmeny b), c) a f) se jedná o úpravy, které se týkají také fyzických osob – podnikatelů.

V zákonu o daních z příjmů se jedná o následující úpravy:

- a) zrušení daňové uznatelnosti nákladů na závodní stravování,
- b) další omezení daňové uznatelnosti úroků, zejména zpřísněním pravidel nízké kapitalizace a limitem max. úrokové sazby,
- c) zdanění ostatních příjmů u loterií a her nad rámec vsazených částek (např. manipulační poplatky u kursových sázek),
- d) dodanění neuhrazených závazků a
- e) zrušení možnosti daňového odpisu pohledávek splatných do 31. 12. 1994.

V zákonu o rezervách se jedná o následující úpravy:

- f) odstranění nepřiměřeného přenášení podnikatelských rizik do základu daně prostřednictvím uplatňování daňově uznatelných rezerv v pojišťovnictví,
- g) ukládání prostředků rezerv na opravu hmotného majetku na účet v bance a
- h) zpřísnění tvorby daňově uznatelných opravných položek k pohledávkám, které nejsou řešeny soudně.

Ad 2 a)

Podle platné úpravy je hodnota stravování poskytovaného jako nepeněžní příjem u zaměstnance osvobozena, a proto nevstupuje ani do vyměřovacích základů pro pojistné. Na straně zaměstnavatele jsou daňově uznatelné u vlastního stravovacího zařízení veškeré provozní náklady s výjimkou hodnoty potravin, při zajištění stravování jinými subjekty jsou náklady uznatelné do výše 55% hodnoty jídla, maximálně však do výše 70% stravného při pracovní cestě v trvání 5-12 hodin. V souladu s přístupem ke zdanění tzv. superhrubého příjmu se navrhuje odstranit uvedenou asymetrii a náklady na stravování nepovažovat za daňově uznatelné.

Ad 2 b)

Úroky představují kategorii náchylnou k daňovému plánování, a to zejména k nahrazování výplat podílů na zisku, které nejsou, na rozdíl od úroků, daňově uznatelné. Tomu lze bránit různými způsoby, nejčastěji pravidlem postihu tzv. nízké kapitalizace. V případě finančního leasingu poskytovaného ze zahraničí, u kterého jednotlivé splátky zahrnují také složku úroků, tuto obranu představuje výše uplatňované srážkové daně. Navrhuje se tedy zpřísnit pravidlo tzv. nízké kapitalizace, doplnit je dalším omezením odčitelnosti úroků ve formě stanovení maximální roční úrokové sazby a zvýšit srážkovou daň u finančního leasingu poskytovaného ze zahraničí.

Ad 2 c)

Při provozování loterií a her podle zákona č. 202/1990 Sb. jsou identifikovány vedle vsazených částek také jiné příjmy. Přitom od daně z příjmů jsou osvobozeny příjmy z loterií a her, ale do odvodu části výtěžku, který představuje jinou formu zdanění dotčených aktivit, jsou zahrnovány pouze vsazené částky. U kursových sázek je běžně uplatňován tzv. manipulační poplatek ve výši 10% vsazené částky, u kasin jsou to tzv. „tipsy“, tj. pozornost hráče věnovaná provozovateli zpravidla při úspěšné hře. K vyloučení legálního vyhnutí se daňové povinnosti se proto navrhuje zdaňovat ostatní příjmy provozovatelů loterií a her daní z příjmů.

Ad 2 d)

Navrhovaná úprava dodanění závazků není formou trestu, ale zajišťuje vypořádání nezdaněného prospěchu dlužníka vzniklého odběrem neuhrazeného plnění. Zároveň tím nastane jeho spoluúčast na dopadech, které vznikly veřejným rozpočtům v souvislosti s jím neuhrazenými pohledávkami z důvodu tvorby daňově uznatelných opravných položek u věřitelů. Nejedná se přitom o nevratný daňový „postih“ dlužníka, neboť uhrazením závazku dojde v následujícím zdaňovacím období k eliminaci dopadu navrženého ustanovení.

Ad 2 e)

Zrušení možnosti daňového odpisu pohledávek splatných do 31.12.1994 (tzv. „starý blok“) se navrhuje proto, že již pominuly důvody pro jeho existenci. Dané ustanovení ztratilo své reálné opodstatnění tím, že jeho využití bylo určeno na řešení těchto pohledávek ve zdaňovacích obdobích 1995 až 2004. V současné době již zpravidla neslouží původním věřitelům, ale je využíváno ke spekulativnímu snižování daňové povinnosti x-té generaci postupníků.

Ad 2 f)

Podstatou návrhu je opuštění principu, že každý účetní náklad v podobě účetní technické rezervy (tvořené v souladu se zákonem o pojišťovnictví) se v plné výši stává automaticky rezervou daňovou a tedy i daňovým výdajem, což představuje v podstatě plné přenášení podnikatelských rizik do základu daně poplatníka – pojišťovny. Daňově uznatelná by nadále měla být již pouze jejich část. Z daňového hlediska se tak volí kompromis mezi obvykle užívanými modely - jejich částečnou uznatelností a jejich plnou daňovou neuznatelností, kde daňovým výdajem se stává až výdaj reálně vynaložený. Současně se navrhuje daňová neuznatelnost nově vytvářené specifické části technických rezerv - jiných technických rezerv a dodanění těchto rezerv již v minulosti vytvořených, a to v průběhu 4 následujících zdaňovacích období. Zajistí se tím eliminace jejich enormního a daňově neakceptovatelného nárůstu, který např. u jiných technických rezerv v životním pojištění přesáhl v průběhu několika období 300 tisíc procent.

Ad 2 g)

Cílem návrhu ukládání prostředků rezerv na opravu hmotného majetku na účet v bance je vyvážení práva poplatníka uplatnit daňový výdaj v podobě tvorby daňově uznatelné rezervy na opravu před okamžikem jeho skutečného vynaložení stanovením povinnosti deponovat reálné zdroje na opravu, což nepochybně povede ke zrealizování tvorby těchto rezerv. Zůstane tím však zachována nadstandardní možnost časového rozložení výdajů zajišťujících péči o majetek, současně se však účelová tvorba neprofinancovatelné nebo v dané výši nepotřebné rezervy stane pro poplatníka břemenem.

Ad 2 h)

Úprava systému tvorby opravných položek k pohledávkám spočívá v jejich rozdělení dle jejich rozvahové hodnoty. U pohledávek do 30 000 Kč bude ponechán stávající stav, tj. možnost plného jednorázového daňového odpisu pohledávek věřitelem vůči jednomu dlužníkovi v max. rozsahu 30 000 Kč, což se s ohledem na náklady soudního řízení osvědčilo a přitom jde z hlediska dopadu na veřejné rozpočty o jednotlivé a hodnotově nevýznamné pohledávky. Nově vznikne kategorie - pohledávky do 200 000 Kč, kde se navrhuje rovněž ponechat stávající systém, tj. možnost tvorby OP do 20 % hodnoty pohledávky bez soudního řízení a vyšší OP lze tvořit jen v případě soudního vymáhání pohledávek od dlužníka. U této kategorie pohledávek je motiv poplatníka řešit pohledávku soudně limitován skutečností, že reálně dosažitelný efekt se v řadě případů rovná pouze částce blízké se vynaloženým nákladům na soudní vymáhání.

Nově vznikne kategorie „významných pohledávek“ (nad 200 000 Kč), u níž se navrhuje eliminovat jakoukoliv tvorbu OP bez soudního řešení pohledávky. Jedná se totiž o pohledávky natolik „významné“, že motivace poplatníka k jejich soudnímu řešení, pokud jsou právně i hodnotově nezpochybnitelné, by měla být velmi silná, neboť i v případě neuhrazení pohledávky dlužníkem je velmi významnou finanční stimulací možnost snížení základu daně věřitele o celou její hodnotu, což ve většině případů přesahuje náklady na jejich vymáhání. Uplatňoval-li věřitel dosud u takovéto pohledávky tvorbu OP pouze do výše 20 % a provedl její odpis, pak to byl téměř jistý signál pro správce daně, že poplatník si velmi dobře uvědomuje spornost právní existence pohledávky nebo její rozvahové hodnoty.

Pro kompenzaci dopadů snížení sazby daně v počátečním období jsou dále navrženy tzv. parametrické úpravy, které jsou v čase daňově neutrální. Zde se jedná zejména o sjednocení podmínek při pořízení majetku formou finančního leasingu, prodloužení doby odpisování osobních automobilů a snížení hranice pro odpisování u hmotného a nehmotného majetku. Všechny návrhy byly projednány poradou ekonomických ministrů a to ve dvou etapách: dne 19. 3. 2007 – analýza příjmů od daně osvobozených, odčitatelných položek a slev na dani a dne 26. 3. 2007 – návrhy úprav v oblasti zdanění příjmů právnických osob.

ČÁST TŘETÍ

Snížená sazba DPH

Návrh na změny zákona o DPH především souvisí s celkovými návrhy daňových změn, které vychází z nutnosti konsolidovat veřejné finance a současně ze snahy podpořit hospodářský růst snížením daní. V rámci změn daňového systému v ČR se navrhuje zachování snížené sazby DPH na základní životní potřeby, tím je sledováno sociální hledisko jak vůči ekonomicky neaktivní populaci, jako jsou důchodci nebo ekonomicky neaktivní rodiče s dětmi, tak i vůči nízkopříjmovým skupinám obyvatelstva. Navrhuje se proto zvýšení snížené sazby DPH z 5 % jen na 9 % a ne na jednotných 19 %. Do snížené sazby bude

převezeno palivové dřevo (návrh již projednává Poslanecká sněmovna), jinak se rozsah zboží a služeb podléhajících snížené sazbě DPH nemění.

Kromě návrhu na změnu snížené sazby daně se navrhuje stanovení podmínek, za kterých se bude po 1.1.2008 uplatňovat snížená sazba daně u bytové výstavby, dále opatření na zvýšení počtu podání v elektronické podobě k daňovým přiznáním k DPH a souhrnným hlášením a rovněž k editační povinnosti (žádost o závazné posouzení sazby daně).

Snížená sazba daně u bytové výstavby od 1.1.2008

V § 48 je navrženo, co se rozumí bytovou výstavbou. Při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s provedením nástavby, přístavby, stavební úpravy, nebo v souvislosti s rekonstrukcí, modernizací a opravou staveb zahrnutých pod pojmem bytová výstavba, včetně příslušenství těchto staveb se uplatní snížená sazba daně. Snížená sazba daně se uplatní také u staveb, které nejsou pod pojmem bytová výstavba obsaženy, pokud tyto opravy budou prováděny výlučně v části stavby určené pro bydlení.

Pokud je v zákonu použit pojem „stavba“, rozumí se tím též „nedokončená stavba“.

U převodu staveb se po 1.1.2008 uplatní základní sazba daně, pokud se nejedná o převod osvobozený od daně podle § 56 zákona o DPH. U převodu staveb pro sociální bydlení se uplatní snížená sazba daně, pokud se nejedná o převod staveb osvobozený od daně podle § 56 zákona o DPH.

V § 48a jsou vymezeny stavby pro sociální bydlení. Při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s výstavbou staveb pro sociální bydlení, včetně příslušenství těchto staveb, dále při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s provedením nástavby, přístavby, stavební úpravy, nebo v souvislosti s rekonstrukcí, modernizací a opravou, se uplatní snížená sazba daně. Byty a rodinné domy jsou vymezeny celkovou podlahovou plochou, přičemž se do této celkové podlahové plochy započítávají pouze plochy místností. Nezapočítávají se plochy prostorů, které nejsou místností (balkóny, terasy, lodžie).

Pro účely zákona o DPH se vymezuje pojem místnost.

Ostatní stavby pro sociální bydlení jsou uvedeny s odkazy na jednotlivé zákony, které tyto stavby vymezují.

V přechodných ustanoveních je navrženo, aby se u staveb pro bydlení, u kterých dojde k právním účinkům vkladu do 31.12.2007 použily dosavadní právní předpisy.

Opatření na zvýšení počtu podání v elektronické podobě

Podávat daňová přiznání a souhrnná hlášení v elektronické podobě mají možnost již delší dobu všichni plátcí bez rozdílu. Tato možnost je dána zákonem č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. Existují-li nějaká omezení bránící využívání této možnosti, pak se jedná o nezbytná omezení technická (způsob elektronické komunikace, vybavení pro tento druh komunikace, požadavek zaručeného elektronického podpisu).

K výraznému zvýšení počtu elektronických podání souhrnných hlášení a přiznání k DPH by určitě vedlo zavedení povinnosti je podávat elektronicky a vzhledem k nárokům, které elektronická komunikace na subjekty klade (počítačové vybavení, schopnost s ním pracovat, nutnost elektronického podpisu), je vhodné stanovit tuto povinnost nikoliv pro všechny daňové subjekty, ale pouze pro část plátců. Po všestranném posouzení se navrhuje uložit předkládání daňových přiznání a souhrnných hlášení povinně, nenavrhují se motivační opatření (např. odklad splatnosti daně, sleva z daně apod.).

Navrhuje se povinnost stanovit pro registrované plátce daně, jejichž zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc, a to pro ty „měsíční“ plátce, kteří mají toto zdaňovací období povinně, tj. jejich obrat za kalendářní rok překročil 10 mil. Kč. Povinnost předkládat daňová přiznání a souhrnná hlášení by podle tohoto návrhu neměla část „měsíčních“ plátců DPH, jejichž obrat nepřesáhl 10 mil. Kč, ale alespoň částku 2 mil. Kč, což umožňuje plátcům daně dobrovolně si zvolit měsíční zdaňovací období místo čtvrtletního, které je zdaňovacím obdobím pro ostatní, zbývajících plátců. Podrobnosti jsou uvedeny v důvodové zprávě.

Editační povinnost (závazné posouzení sazby daně)

Navrhuje se rozšíření editační povinnosti (závazného posouzení) pro účely DPH u sazeb daně. O posouzení může kterákoliv osoba, nejen podnikatel, požádat místně příslušného správce daně a v žádosti musí uvést zákonem stanovené nezbytně nutné údaje. Správce daně by měl závazné posouzení vydat nejpozději 30. den od podání žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení sazby daně. Jsou-li dány důvody pro zrušení rozhodnutí o závazném posouzení sazby daně, rozhodne o jeho zrušení správce daně, který je vydal, a to na návrh žadatele, který žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení sazby daně podal, nebo z vlastního podnětu.

Jestliže správce daně rozhodnutí nevydá, bude se mít za to, že souhlasí s postupem navrhovaným žadatelem.

ČÁST ČTVRTÁ a PÁTÁ

Předložení návrhu novely zákona o dani z nemovitostí je součástí reformy veřejných financí a vychází z programového prohlášení vlády z ledna 2007.

ČÁST ŠESTÁ – DEVATÁ

Podle jednoho z bodů reformy podnikatelského prostředí a trhu práce v Programovém prohlášení vlády, jehož cílem je motivace podnikatelů k většímu zaměstnávání občanů, se navrhuje zrušit fyzickým a právnickým osobám povinnost, evidovat hotovostní platby při provozování živností maloobchodní prodej a hostinská činnost prostřednictvím registrační pokladny. I po přijetí zákona s účinností od 1.7.2005 s dvouletým odložením jeho povinné aplikace se navrhuje tento zákon zrušit, a to bez náhrady. Vzhledem k tomu, že v souvislosti s návrhem na zrušení povinnosti evidovat hotovostní platby na registrační pokladně, je nezbytné upravit i dikci zákona upravujícího správu daní.

ČÁST DESÁTÁ

Vzhledem k negativní pozici Evropské komise k udělování výjimek ze zdanění odpadních olejů a s ohledem na skutečnost, že Česká republika nemá dostatek argumentů pro zdůvodnění této výjimky v souladu s požadavky Evropské komise, je nutné zrušit současné daňové zvýhodnění odpadních olejů v nejbližším možném termínu. Z tohoto důvodu je v návrhu novely nově upraven systém zdaňování odpadních olejů, který by měl nabýt účinnosti dnem 1. ledna 2008. Z hlediska slučitelnosti s právem ES je tato varianta nejpříjemnější

řešením. V opačném případě hrozí České republice zahájení řízení pro porušení Smlouvy za nesprávnou implementaci směrnice 2003/96/ES.

Ze stejného důvodu se ruší i osvobození některých biopaliv uvedené v současném § 49 odst. 15 zákona o spotřebních daních. V tomto případě směrnice 2003/96/ES sice daňové zvýhodnění umožňuje, avšak na základě notifikovaného víceletého programu na podporu biopaliv. Takovýto program není v současné době vypracován, tedy ani notifikován.

Navržená novela dále obsahuje úpravu sazeb spotřebních daní z cigaret tak, aby bylo od 1. ledna 2008 dosaženo takové výše sazeb, která byla k tomuto datu pro Českou republiku stanovena v rámci vyjednaného přechodného období. V případě schválení navržených sazeb bude dosaženo plné kompatibility.

Další navržené změny v tomto návrhu zákona o spotřebních daních se již souladu s komunitárním právem netýkají, ale jsou nutné z důvodu zajištění konzistence části čtvrté a páté zákona o spotřebních daních.

Vzhledem k tomu, že Česká republika je povinna k 1. lednu 2008 dosáhnout minimálních sazeb spotřební daně z cigaret platných v EU a dále je nutno zajistit neprodleně k uvedenému datu plnou kompatibilitu zákona o spotřebních daních s právem EU i v oblasti odpadních olejů, nejsou do tohoto návrhu zákona zahrnuty žádné další úpravy. V opačném případě by došlo z důvodu prodloužení legislativního procesu při projednávání návrhu k posunutí účinnosti za výše uvedené datum a České republice by tak hrozilo zahájení procedury pro porušení práva ES.

Jednotlivé změny jsou podrobně odůvodněny ve zvláštní části důvodové zprávy.

C) VYSVĚTLENÍ NEZBYTNOSTI NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY V JEJÍM CELKU

ČÁST PRVNÍ A DRUHÁ

Návrh novely zákona o daních z příjmů byl vypracován k naplnění Programového prohlášení vlády v oblasti zdanění příjmů s cílem snížit daňové zatížení pro všechny příjmové skupiny u fyzických osob a založit rozpočtově neutrální postupné snížení sazby daně z příjmů právnických osob.

ČÁST TŘETÍ

Novela zákona o DPH představuje konkrétně změnu výše snížené sazby DPH a stanovení podmínek pro uplatnění snížené sazby daně u bytové výstavby od 1.1.2008, dále opatření na zvýšení počtu podání v elektronické podobě (daňová přiznání k DPH a souhrnná hlášení) a zavedení editační povinnosti (závazné posouzení sazby daně).

ČÁST ČTVRTÁ

Daň z nemovitostí plyne přímo do rozpočtu obce. Za rok 2006 činila daň z nemovitostí 5 mld. Kč, z toho daň z pozemků byla 1,9 mld. Kč. Zemědělské pozemky se na této částce podílely cca 1,4 mld. Kč.

V novele zákona o dani z nemovitostí se navrhuje osvobození pozemků, které nezatěžují obecní infrastrukturu, a to orné půdy, chmelnic, vinic, ovocných sadů a trvalých travních porostů od daně z nemovitostí. Hospodářské využití zemědělských pozemků má svůj nezastupitelný význam a mnohem více než jiná odvětví je závislé na klimatických podmínkách a celkově zde působí mnohem více rizikových faktorů, než v jiných oblastech

podnikání. Cílem návrhu je podpora rozvoje venkova a pracovní činnosti vlastníků při využívání těchto přírodních zdrojů.

ČÁST PÁTÁ

Návrh na změnu zákona č. 357/1992 Sb. souvisí s celkovými návrhy daňových změn, které vychází z nutnosti konsolidovat veřejné finance a současně ze snahy podpořit hospodářský růst snížením daní. V rámci změn daňového systému v ČR se navrhuje rozšíření osvobození od daně dědické a daně darovací tak, aby se vztahovalo na osoby v příbuzenském vztahu a na osoby žijící ve společné domácnosti, které byly odkázány výživou na zůstavitele či dárce.

D) ZHODNOCENÍ SOULADU NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY S ÚSTAVNÍM POŘÁDKEM ČESKÉ REPUBLIKY

Návrh na doplnění a změny zákonů jsou v souladu s ústavním pořádkem České republiky a ostatními obecně závaznými právními předpisy.

E) ZHODNOCENÍ SOULADU NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY S MEZINÁRODNÍMI SMLOUVAMI, JIMIŽ JE ČESKÁ REPUBLIKA VÁZÁNA A JEJÍ SLUČITELNOST S PRÁVNÍMI AKTY EVROPSKÉ UNIE

ČÁST PRVNÁ A DRUHÁ

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a je plně slučitelná s právními akty Evropské unie.

ČÁST TŘETÍ

Na oblast daně z přidané hodnoty se vztahuje směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006, která od 1. ledna 2007 nahradila směrnici Rady 77/388/EHS (Šestou směrnicí Rady). Návrh novely zákona o dani z přidané hodnoty je slučitelný s právem Evropských společenství.

ČÁST ČTVRTÁ

Pokud jde o vztah navrhované novely k právu Evropských společenství, nespadá navrhovaný zákon do souboru zákonů, které je třeba v rámci Evropských společenství upravovat jednotně. Právo Evropského společenství neupravuje výslovně otázky, které jsou předmětem předloženého návrhu.

ČÁST PÁTÁ

Navržená úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

ČÁST ŠESTÁ – DEVÁTÁ A JEDENÁCTÁ

Tento návrh neprovádí předpis práva ES a není v rozporu s primárním právem ES, protože se nejedná o transpoziční normu. Vzhledem k tomu, že se jedná o zrušení povinnosti, odpadá i problém případné notifikace podle směrnice 98/34/ES.

ČÁST DESÁTÁ

Na oblast spotřebních daní se obecně vztahují směrnice ES 92/12/EHS, 92/108/EHS, 94/74/EHS, 96/99/EHS, 2000/44/ES a 2000/47/ES, které upravují režim podmíněného osvobození od daně. Pro jednotlivé komodity jsou pak stanoveny následující směrnice:

2003/96/ES - restrukturalizuje rámec Společenství pro zdanění energetických výrobků a elektřiny,

95/60/ES - upravuje značkování a barvení některých minerálních olejů,

92/79/EHS - upravuje výši sazeb spotřebních daní z cigaret,

92/80/EHS - upravuje výši sazeb z jiných tabákových výrobků než cigaret,

95/59/ES - upravuje rozsah uplatňování spotřebních daní z tabákových výrobků,

99/81/ES, 2002/10/ES - novelizuje směrnice týkající se tabákových výrobků.

Příslušné směrnice byly transponovány do právního řádu České republiky k datu vstupu České republiky do Evropské unie zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních. Úprava zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, navrhovaná touto novelizací je plně slučitelná s právem Evropské unie.

F) ZHODNOCENÍ SOUČASNÉHO VZTAHU A DOPADŮ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ VE VZTAHU K ROVNOSTI MUŽŮ A ŽEN

Navrhované změny nebudou mít vliv na rovnost postavení mužů a žen.

G) PŘEDPOKLÁDANÝ HOSPODÁŘSKÝ A FINANČNÍ DOSAH NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY, ZEJMÉNA NÁROKY NA STÁTNÍ ROZPOČET

ČÁST PRVNÍ A DRUHÁ

Fyzické osoby: (v mld. Kč)

	Celkem		Státní rozpočet		Kraje		Obce	
	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009
Sazba daně 15%, úprava základu daně o pojistné, zrušení SZM, zrušení min. základu daně ⁽¹⁾	-17,2	-26,6	-11,9	-17,5	-1,5	-2,2	-3,7	-7,0
Limit paušálních výdajů	0,0	0,6	0,0	0,4	0,0	0,0	0,0	0,2
Zrušení osvobození příjmů z převodu obch. podílů	0,0	0,2	0,0	0,1	0,0	0,0	0,0	0,1
Zrušení osvobození příjmů z cenných papírů	0,0	0,5	0,0	0,3	0,0	0,1	0,0	0,1
Zrušení osvobození nepeněžních plnění z FKSP	0,9	0,9	0,6	0,6	0,1	0,1	0,2	0,2
Zrušení osvobození příjmů ze zvýhodnění zaměstnanců ve veř. dopravě	0,1	0,1	0,1	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0
Fyzické osoby celkem	-16,2	-24,3	-11,2	-16,0	-1,4	-2,0	-3,5	-6,4

Pozn.:

¹⁾ Propočet vychází z komplexního rozboru všech pěti faktorů, z nich některé ovlivňují příjmy pozitivně a jiné negativně.

Ostatní navrhované změny mají nulový nebo zanedbatelný vliv.

Právnícké osoby:

Dopady ze snížení sazby daně se projeví poprvé v roce 2009, a to částkou 19 mld. Kč. Ta bude kompenzována jednak úpravami sledujícími rozšíření základu daně (12,9 mld. Kč) a úpravami, které budou vyrovnány v čase, ale v roce 2009 se projeví v částce 5,6 mld. Kč. Rozdíl ve výši 0,5 mld. Kč bude s největší pravděpodobností pokryt zvýšeným výběrem z titulu rozšíření základu daně, kde byly odhady provedeny s určitou rezervou. V roce 2010 bude dopad ze snížení sazby daně činit 40,3 mld. Kč a bude kompenzován částkou 12,1 mld. Kč z rozšíření základu daně založeného od 1. 1. 2008. Zbývající částka – 28,2 mld. Kč bude pokryta v rámci úspor ve výdajové stránce státního rozpočtu. Dopady jednotlivých úprav v letech 2009 a 2010 na státní rozpočet, rozpočty krajů a obcí uvádí následující tabulka (v mld Kč):

	Celkem		Státní rozpočet		Rozpočty krajů		Rozpočty obcí	
	<u>2009</u>	<u>2010</u>	<u>2009</u>	<u>2010</u>	<u>2009</u>	<u>2010</u>	<u>2009</u>	<u>2010</u>
Snížení sazby daně	- 19,0	- 40,3	-13,3	- 28,2	- 1,7	- 3,5	- 4,0	- 8,6
Zrušení daň. uznatelnosti nákladů na záv. stravování	+ 1,8	+ 1,7	+ 1,3	+ 1,2	+ 0,1	+ 0,1	+ 0,4	+ 0,4
Omezení daňové uznateln. úroků - nízká kapitalizace a limit max. úrokové sazby	+ 2,2	+ 2,1	+ 1,5	+ 1,4	+ 0,2	+ 0,2	+ 0,5	+ 0,5
Zdanění příjmů nad rámec vsazených částek u provozovatelů loterií a her	+ 0,3	+ 0,3	+ 0,2	+ 0,2	+0,03	+ 0,03	+0,07	+ 0,07
Dodanění neuhr. závazků	+ 1,0	+ 1,0	+ 0,7	+ 0,7	+ 0,1	+ 0,1	+ 0,2	+ 0,2
Rezervy v pojišťovnictví	+ 4,8	+ 4,6	+ 3,4	+ 3,2	+ 0,4	+ 0,4	+ 1,0	+ 1,0
Ukládání prostředků rezerv na opravy HM v bance	+ 1,3	+ 1,2	+ 0,9	+ 0,8	+ 0,1	+ 0,1	+ 0,3	+ 0,3
Nemožnost daň. odpisu pohl. spl. do 31.12.1994	+ 0,2	0	+ 0,14	0	+0,02	0	+0,04	0
Zpřísnění tvorby daň. uzn. OP k pohled., které neřešeny soudně	+ 1,3	+ 1,2	+ 0,9	+ 0,8	+ 0,1	+ 0,1	+ 0,3	+ 0,3
Prodloužení doby nájmu u FL u nemovitého majetku v 3., 4 a 5. odp. sk.	+ 1,1	0	+ 0,8	0	+ 0,1	0	+ 0,2	0
Prodloužení doby odpis. u osobních aut a doby fin. pronájmu osobních aut	+ 3,2	0	+ 2,2	0	+ 0,3	0	+ 0,7	0
Snížení limitu u movit. majetku ze 40 na 20 tKč. a techn. zhodn. ze 40 na 20	+ 1,0	0	+ 0,7	0	+ 0,1	0	+ 0,2	0

tKč								
Snížení limitu odpis. nehm. majetku ze 60 na 40 tKč a TZ ze 40 na 20 tKč	+ 0,3	0	+ 0,21	0	+0,03	0	+0,06	0
Právníkové osoby celkem	-0,5	- 28,2	- 0,35	- 19,90	- 0,12	- 2,47	- 0,03	- 5,83

Navrhovaná právní úprava nemá sociální dopady ani dopady na životní prostředí.

ČÁST TŘETÍ

Změna snížené sazby DPH z 5 % na 9 % bude znamenat zvýšení inkasa DPH v roce 2008 + 25,6 mld. Kč, v roce 2009 + 27 mld. Kč a v roce 2010 + 27,9 mld. Kč.

Na tomto zvýšení inkasa DPH připadne krajům podle zákona o rozpočtovém určení daní 8,92 %, tj. v roce 2008 + 2,3 mld. Kč, v roce 2009 + 2,4 mld. Kč a v roce 2010 + 2,5 mld. Kč a obcím celkem 20,59 %, tj. v roce 2008 + 5,3 mld. Kč, v roce 2009 + 5,6 mld. Kč a v roce 2010 + 5,7 mld. Kč.

Změna sazby DPH bude představovat dopady ve výši 1,067 procentního bodu na míru inflace měřenou indexem spotřebitelských cen.

Vzhledem k tomu, že na základě odhadu bude po 1.1.2008 na cca 90% nové bytové výstavby uplatňována snížená sazba daně, lze pro rok 2008 vyčíslit dopady na veřejné rozpočty ve výši cca + 1 až + 1,5 mld. Kč.

Ostatní navrhované změny mají prakticky nulový vliv.

Dopad návrhu zákona na podnikatelské prostředí

Změna výše snížené sazby DPH bude mít vliv na cenovou úroveň těch druhů zboží a služeb, které podléhají snížené sazbě daně. Navržené snížení rozdílu mezi oběma sazbami daně z přidané hodnoty navíc pozitivně přispěje ke snížení motivace plátců daně k daňovým únikům, resp. obcházení zákon o DPH.

U bytové výstavby bude mít schválení novely zákona především kladný vliv na novou bytovou výstavbu a na obnovu stávajícího bytového fondu.

Uložení povinnosti předkládat daňová přiznání a souhrnná hlášení v elektronické podobě přinese určité zvýšení nákladů podnikatelům, kteří dosud nepoužívají zaručený elektronický podpis, na druhé straně však i jim tato změna přinese větší komfort při podávání a zpracování podání.

Editační povinnost (závažné posouzení sazby daně) přinese větší jistotu pro podnikatele, plátce DPH při plnění daňových povinností.

ČÁST ČTVRTÁ

Dopady do státního rozpočtu.

Navrhovaná úprava si vyžádá náklady související s úpravou a vydáním nových daňových tiskopisů, a to v souvislosti se zavedením fakultativního místního koeficientu, odhadovaná částka za nové tiskopisy činí přibližně 8 mil. Kč, dále úpravy v programovém vybavení správce daně se odhadují na cca 10 mil. Kč, náklady na proškolení správců daně, náklady na osvětu.

Dopady do rozpočtu obcí.

Vzhledem k tomu, že pozemky na území obcí nejsou zastoupeny rovnoměrně, dopady do rozpočtů obcí a i sociální dopady se budou různit.

U obcí by došlo k výpadku příjmů ve výši cca 1,4 mld. Kč, pokud by se současně neuskutečnila další právní úprava kompenzací, která by propad v příjmech zmírnila nebo úplně nahradila. K zamezení negativních dopadů je nezbytné realizovat osvobození i novou právní úpravu kompenzací v zákoně o dani z nemovitostí současně.

Ke zmírnění dopadů obce získají možnost kompenzace svých příjmů za osvobozené zemědělské pozemky formou zvýšení zdanění nemovitostí zatěžujících infrastrukturu obce. Zavádějí se nové nástroje, které by umožnily výpadek příjmů obcím nahradit. Konkrétně se provádí úprava koeficientů u sazby daně u malých obcí již od zdaňovacího období 2008, pokud již obec nebude mít z předchozích let platnou obecně závaznou vyhlášku. Nově se navrhuje zavedení fakultativního místního koeficientu, kterým každá obec může od roku 2009 zvýšit výslednou daňovou povinnost poplatníků za všechny nemovitosti, které se nacházejí v jejím katastrálním území. V některých případech při nastavení vyššího místního koeficientu, zejména ve větších městech, by mohlo dojít k podstatnému zvýšení dosavadního výnosu daně.

Dopady na podnikatelské prostředí

Navrhovaná změna osvobození orné půdy, chmelnic, vinic, ovocných sadů a trvalých travních porostů od daně z nemovitostí, znamená podporu podnikatelskému prostředí. U zbývajících nemovitostí použitím místního koeficientu může dojít ke zvýšení daňové povinnosti i několikanásobně.

Sociální dopady

U obcí do 600 obyvatel dojde u obytných domů, bytů a stavebních pozemků ze zákona k 2x až 3x zvýšení daňové povinnosti.

U všech obcí při použití místního koeficientu může dojít ke zvýšení daňové povinnosti několikanásobně.

ČÁST PÁTÁ

Rozšíření osvobození od daně dědické u II. skupiny a daně darovací u I. a II. skupiny bude znamenat snížení příjmů státního rozpočtu o cca 0,4 mld. Kč.

ČÁST ŠESTÁ – DEVÁTÁ A JEDENÁCTÁ

Navrhovaná právní úprava nebude mít dopad na veřejné rozpočty. Navrhovaná právní úprava nebude mít negativní dopad na tu část podnikatelského prostředí v České republice, které se zrušuje povinnost evidovat hotovostní platby prostřednictvím registrační pokladny s fiskální pamětí a další povinnosti související s touto evidencí pro účely správného a úplného zjištění a stanovení daňových povinností. Pokud povinné osoby do 30. června 2006 nebo do 31. prosince 2006 již registrační pokladny zavedly zůstává v platnosti oprávnění uplatnit slevu na dani podle § 35 odst. 6 a 7 zákona o dani z příjmů s možností uplatnění slevy v některém z dalších zdaňovacích obdobích za podmínek v odstavci 8 citovaného ustanovení. Pokud budou povinné osoby tyto pokladny dále dobrovolně používat, posílí tím svoje důkazní břemeno daňového tvrzení při správě daní. Naopak negativní dopad může být namítán od výrobců, dovozců a servisních středisek, a to ve věci marné investice do vývoje technických zařízení, certifikace a autorizace k zajištění technických předpokladů ke splnění povinností povinných subjektů. Negativně se navrhovaná právní úprava nepromítne do sociální oblasti ani do životního prostředí.

ČÁST DESÁTÁ

Zdanění odpadních olejů je zaváděno z důvodu konzistence s ustanoveními směrnice 2003/96/ES. Inflační dopad stejně jako dopad do státního rozpočtu jsou zanedbatelné a obtížně vyčíslitelné. Pokud uvažujeme inflační dopad, je třeba brát v úvahu, že odpadní oleje nepředstavují položku ve spotřebitelském koši a potenciální navýšení jejich ceny tak nemá

dopad na index spotřebitelských cen. Vyčíslení dopadu na státní rozpočet je také problematické, vzhledem k tomu, že nezanedbatelná část odpadních olejů není statisticky podchycena, protože ne vždy je s odpadními oleji nakládáno v souladu s platnými právními předpisy. Při hrubém odhadu se vycházelo z dat informačního systému odpadového hospodářství, a to ze struktury evidovaného energetického využití a spálení odpadních olejů pro rok 2005. Dopady zdanění odpadních olejů činí 2,2 mil Kč.

Celkový roční přínos navrženého zvýšení sazeb spotřební daně z tabákových výrobků pro příjmy státního rozpočtu se předpokládá ve výši +5,7 mld. Kč proti roku 2007, u daně z přidané hodnoty pak 1,1, mld. Kč.

Inflační dopad zvýšení daňových sazeb daně z tabákových výrobků by měl v roce 2008 činit 0,35 procentních bodů. Tento dopad zahrnuje i dopad ze zvýšení základu pro výpočet daně z přidané hodnoty (spotřební daň vstupuje do základu pro výpočet daně z přidané hodnoty).

Navržená právní úprava nebude mít zásadní hospodářský a finanční dosah na ostatní veřejné rozpočty, podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady ani dopady na životní prostředí.

II. Zvláštní část

K ČÁSTI PRVNÍ

K bodu 1 - § 4 odst. 1 písm. r)

S výjimkou účasti členů bytových družstev se navrhuje se zrušit osvobození příjmů z převodu členských práv družstva a účasti na obchodních společnostech neboť členské právo a obchodní podíl mají zpravidla přímou vazbu na podnikání fyzické osoby. Změna by se týkala až práv a účastí nabytých od účinnosti novely.

K bodu 2 - § 4 odst. 1 písm. w)

Navrhuje se zrušit osvobození příjmů plynoucích z prodeje cenných papírů, neboť v současné době je již trh s cennými papíry dostatečně rozvinut a není důvod se tedy obávat jeho poškození či dokonce zániku pokud nebudou zisky z prodeje nadále od daně osvobozeny. Nový postup se bude týkat až cenných papírů nabytých počínaje dnem účinnosti této novely. To znamená, že se nebude týkat ani cenných papírů nabytých v rámci kupónové privatizace a umožní poplatníkům zavést si potřebnou evidenci o uplatnitelných výdajích.

K bodu 3 - § 4 odst. 1 písm. x)

Z důvodu zjednodušení praxe se navrhuje zrušit osvobození příjmů plynoucích z úrokových výnosů z hypotečních zástavních listů (do konce roku 2007 ustanovení § 4 odst. 1 písm. y) zákona). Kontrola ze strany správce daně, zda se opravdu jedná o výnosy z hypotečních zástavních listů v jejichž emisních podmínkách se emitent zavázal použít je k řádnému krytí závazků pouze z úvěrů, které byly poskytnuty výhradně na financování investic do nemovitostí je prakticky nemožná. Nový postup by se týkal až úroků z hypotečních listů nově nabytých.

Počínaje r. 2008 bude do zákona doplněno ustanovení týkající se osvobození příjmu z úrazového pojištění. Toto ustanovení bylo duplicitně označeno písmenem zo). V souvislosti s navrhovanou změnou zákona se tímto opravuje i duplicitní označení příslušného ustanovení počínaje r. 2008.

K bodu 4 - § 4 odst. 1 písm. zf)

Na straně provozovatelů ZOO – fyzických osob, jsou již od daňové povinnosti osvobozeny dary na provoz a není tedy systémové, aby i zisk z činnosti byl od daně osvobozen (do konce r. 2007 ustanovení § 4 odst. 1 písm. zh) zákona).

K bodu 5 - § 4 odst. 1 písm. zg)

V návaznosti na navrhované zrušení osvobození příjmů z prodeje účasti na obchodních společnostech a z příjmů z prodeje cenných papírů je systémové zrušit i osvobození příjmu plynoucího z doplatku na dorovnání při přeměně společnosti (do konce r. 2007 ustanovení § 4 odst. 1 písm. zj) zákona). Vyplacený doplatek na dorovnání na straně fyzických osob nesnižuje nabývací cenu. Nový postup by se týkal až doplateků, na jejichž vyplacení vznikne nárok až po účinnosti tohoto zákona.

K bodu 6 - § 4 odst. 1 písm. zb)

Navrhuje se zrušit osvobození příjmů plynoucí jako náhrada za věcné břemeno neboť není důvodu nezdaňovat spekulativní příjmy. Naprostá většina příjmů plynoucích ze zřízení věcného břemene plyne na základě smluvního vztahu a je již v dnešní době zdanitelným příjmem.

K bodům 7, 8, 35 a 36 - § 5 odst. 10 písm. a), § 5 odst. 11, § 23 odst. 3 písm. a) bod 12 a § 23 odst. 3 písm. c) bod 6

Navrhovanou úpravou dochází obecně k posílení pozice věřitelů, neboť neuhrazený závazek, nebude-li daňově vypořádán, se pro dlužníka kromě břemena ekonomického stane i břemenem daňovým. ale zejména eliminuje možnost dlužníků získávat nezdaněný prospěch a přitom přenášet na veřejné rozpočty důsledky neplnění svých závazků. Dlužník neuhrazením závazku způsobuje nejen obecnou ekonomickou újmu, ale získává i nezdaněný prospěch vzniklý přijetím neuhrazeného plnění od věřitele.

Vzhledem k tomu, že věřitel má právo tvořit daňově účinné opravné položky k pohledávkám a protože dlužník plnění, které nezaplatil, spotřeboval a uplatnil jej jako daňový výdaj, je velmi vhodné prostřednictvím navrhované úpravy provést křížovou kontrolu správné výše pohledávek u věřitelů a současně u dlužníků do výnosů zahrnout částky ve výši neuhrazených závazků, které souvisejí s výdaji, které uplatnili v základu daně a vzniklé pohledávky neuhradili. V případě uhrazení závazku dlužníkem u něho dojde ke snížení základu daně o hodnotu splněného závazku, o kterou již byl zvýšen rozdíl mezi příjmy a výdaji.

Dodanění neuhrazených závazků tedy není formou trestu, ale kromě vypořádání nezdaněného prospěchu dlužníka zajišťuje i jeho spoluúčast při řešení dopadů ve vztahu k veřejným rozpočtům, které vznikly v souvislosti s tvorbou daňově uznatelných opravných položek k neuhrazeným pohledávkám u věřitelů.

K bodům 9, 12, 13 a 93 - § 6 odst. 4, § 6 odst. 9 písm. d), § 6 odst. 13 a § 38h odst.1

Navrhuje se, aby se o fiktivní částku - ve výši pojistného na sociální a zdravotní pojištění, které je povinen platit z příjmů zaměstnance zaměstnavatel v tuzemsku nebo v zahraničí, zvyšoval u zaměstnance základ daně a základ pro výpočet měsíční zálohy na daň. Pojistné na sociální a zdravotní pojištění, které je povinen ze svých příjmů hradit zaměstnanec (ve výši 12,5%) resp. příspěvky zaměstnance na zahraniční pojištění stejného druhu, již nebude možné u zaměstnance dle nové koncepce uplatnit jako výdaj při stanovení jeho základu daně a základu pro výpočet zálohy.

V ust. § 6 odst. 9 písm. d) zákona se v této souvislosti upřesňuje, že daňové osvobození se vztahuje rovněž na pojištění, které bude povinen platit od roku 2008

zaměstnavatel za své zaměstnance podle zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců. Částky tohoto úrazového pojištění ale nebudou nezvyšovat jako fiktivní příjem u zaměstnance základ daně.

V § 6 odst. 4 zákona se obdobně v souladu s novou koncepcí navrhuje, aby se o fiktivní částku ve výši povinného pojistného na sociální a zdravotní pojištění placeného zaměstnavatelem, zvyšoval samostatný základ daně, z něhož se počítá (u zaměstnance bez podepsaného prohlášení k dani) daň podle zvláštní sazby ve výši 15% (zde také nebude možné pojistné zaplacené zaměstnancem (ve výši 12,5%) uplatňovat jako výdaj). Měsíční limit pro srážkovou daň v úhrnné měsíční výši 5.000 Kč hrubého přitom zůstává zachován, ale daň srážkou ve výši 15% se bude počítat z tohoto příjmu navýšeného o fiktivní částku pojistného placeného z těchto příjmů zaměstnavatelem (o 35%), tj. ze samostatného základu daně prakticky až do výše 6.750 Kč. Např. mzda plynoucí zaměstnanci z pracovního poměru bez podepsaného prohlášení k dani ve výši 5.000 Kč, po zvýšení o 35%, se bude ještě zdaňovat srážkovou daní zvláštní sazbou, tj. ze samostatného základu daně ve výši 6.750 Kč se srazí ještě daň zvláštní sazbou, a to ve výši 1.012 Kč.

K bodům 10 a 11 - § 6 odst. 9 zrušené písm. d), e) a f)

Navrhuje se zrušit osvobození příjmů z plnění poskytovaných zaměstnancům z FKSP, sociálních fondů apod., zvýhodnění poskytovaná zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu osob svým zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům a příjmy členů bytových družstev z osobního plnění při svépomocné družstevní bytové výstavbě. V současné době není ekonomický ani sociální důvod uvedené příjmy od daně osvobozovat.

K bodům 14, 22, 23 - § 7 odst. 8, § 14 a § 16

Navrhuje se jednotná výše daně z příjmů fyzických osob na základě programového prohlášení. Vzhledem k jednotné sazbě daně z příjmů se navrhuje zrušit ustanovení § 14, tj. rozdělení příjmu na více zdaňovacích období. Vzhledem k tomu, že se navrhuje daň stanovit ve výši 15% s tím, že na základě Programového prohlášení vlády nesmí mít provedení změny negativní vliv na žádného z poplatníků, je třeba zvýšení sazby daně u příjmů podle § 7 odst. 8 zákona kompenzovat zvýšením limitu.

K bodu 15 - § 7 odst. 9

Na základě praktických zkušeností s uplatňováním výdajů paušální částkou, které byly počínaje rokem 2005 na základě poslanecké iniciativy podstatně zvýšeny, bylo zjištěno, že na straně mnohých podnikatelů dochází k neodůvodněnému zvýhodnění v důsledku toho, že skutečné vynaložené výdaje dosahují podstatně menších částek než kolik činí stanovené paušální výdaje. Z uvedeného důvodu i z důvodu zamezení neodůvodněného snižování daňové povinnosti se navrhuje zastropovat paušální výdaje maximální částkou 1 500 000,- Kč. Příjem, ke kterému lze tyto limitované výdaje podle příslušného procenta uplatnit však limitován není. Návrh se nijak nedotkne poplatníků, jejichž příjem nepřekročí:

- 5 mil. Kč u pronájmu,
- 3,75 mil. Kč u jiného podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti,
- 3 mil. Kč ze živnosti,
- 2,5 mil. Kč z řemeslné živnosti,
- 1,88 mil. Kč ze zemědělství.

K bodům 16 a 20 - § 7c, § 13 odst. 2

Navrhuje se zrušení minimálního základu daně na základě programového prohlášení a v návaznosti na tuto skutečnost se navrhuje zrušit i související ustanovení v § 13 odst. 2.

K bodu 17 - § 8 odst. 1

V souvislosti se zrušením osvobození příjmů plynoucích odborovým organizacím mj. z účasti v akciové společnosti a z podílů na zisku z podílového fondu uvedené dosud v § 19 odst. 1 písm). u) je nutné zachovat legislativní zkratku pro dividendové příjmy. Proto se navrhuje tuto zkratku zavést v § 8 – příjmy z kapitálového majetku u fyzických osob. Jejím doplněním bude také výslovně stanoveno, že příjmy z podílů na zisku z podílového listu spadají do příjmů z kapitálového majetku

K bodům 18, 19 a 86 - § 8 odst. 4, § 10, § 35ba odst. 2

Navrhuje se zrušení možnosti zahrnutí příjmů z kapitálového majetku a ostatních příjmů do samostatného základu daně neboť sazba daně pro samostatný základ daně bude obdobná jako výše obecné daně, naopak u příjmů z výher ze zahraniční bude obecná sazba daně nižší než kolik činí v samostatném základu daně. V souvislosti s tím se navrhuje i vypuštění příslušného ustanovení v § 35ba odst. 3.

K bodům 21, 91 a 92 - § 13a, § 38b, § 38g

Navrhuje se zrušení společného zdanění příjmů manželů vzhledem k tomu, že se zavádí jednotná sazba daně. Za tohoto stavu je společné zdanění bezpředmětné a jeho výhody jsou kompenzovány zvýšením slev na dani .

K bodům 24, 28, 29 a 30 - § 18 odst. 3, § 19 odst. 1 písm. zc) a zd)

S ohledem na provedenou analýzu všech poskytovaných výjimek pro právnické osoby se pro nesoulad s koncepcí zákona o daních z příjmů navrhuje zrušit osvobození některých příjmů zoologických zahrad a do příslušných ustanovení se přesouvají texty poskytovaných osvobození v dosavadních ustanoveních v § 19 odst. 1 písm. zo) a zp). Odstraní se takto „legislativní chyba“, kdy se osvobozují příjmy z darů, které nejsou ani předmětem daně. Dále se odstraní neodůvodněné poskytování výjimky na osvobození příjmů z reklam, které jsou i u všech neziskových organizací zdaňovány.

K bodům 25, 46 a 57 - § 19 odst. 1 písm. g), § 24 odst. 2 písm. zc), § 25 odst. 1 písm. zm)

Při provozování loterií a her podle zákona č. 202/1990 Sb. jsou vedle vsazených částek identifikovány také jiné příjmy jejich provozovatelů. Např. u kurzových sázek uplatňují jejich provozovatelé tzv. manipulační poplatek ve výši 10% vsazené částky. Zaplacení tohoto manipulačního poplatku je nezbytnou podmínkou pro účast ve hře, jeho výše však nemá žádný vliv na případnou výhru. Bezsporně se tak jedná o příjem ze hry, což je důvodem k jeho osvobození podle platné právní úpravy, nejedná se však o vsazenou částku a tudíž nepodléhá povinnému odvodu části výtěžku na veřejně prospěšné účely. Tento manipulační poplatek podle platné právní úpravy tak nepodléhá žádné formě zdanění. V kasinech je to kategorie tzv. „tipsů“, tj. platby hráče charakteru daru, který není žádným způsobem podmíněn účastí ve hře. Tento příjem by měl být standardním způsobem zdaňován, ale jednoznačně to z platné právní úpravy nevyplývá. Proto se navrhuje výslovně stanovit, že osvobození příjmů z loterií a her od daně se týká pouze vsazených částek. Všechny ostatní příjmy provozovatelů loterií a her budou podléhat zdanění, bez ohledu na jejich pojmenování. Např. definici manipulačního poplatku neobsahuje žádná platná zákonná úprava (správní poplatky jsou stanoveny v absolutní částce za příslušný úkon), nejsou však také výslovně zakázány. Přestože systémovější úpravou by bylo zahrnutí ostatních příjmů do výpočtu odvodu části výtěžku, navrhuje se zdanění daní z příjmů, neboť tato úprava bude přijata rychleji než nový loterijní zákon. Vzhledem k tomu, že manipulační poplatek představující rozhodující objem ostatních příjmů u loterií a her není zdaňován více jak po dobu 5 let, navrhuje se, aby všechny ostatní příjmy byly zdaněny v plné výši bez možnosti uplatnění

souvisejících nákladů, pro jejichž určení navíc nelze stanovit jednoznačné pravidlo a tudíž navrhovaná úprava bude velmi jednoduše spravovatelná.

K bodu 26 - § 19 odst. 1 písm. l)

Osvobození úrokových příjmů z hypotečních zástavních listů (dále jen HZL) bylo do zákona do § 19 odst. 1 písm. l) doplněno v roce 1994 s cílem podpory tohoto bankovního produktu, účelově určeného k poskytování hypotečních úvěrů na bytovou výstavbu. S postupným rozvojem kapitálového trhu se ukazuje, že význam tohoto osvobození se postupně oslabuje.

To je dáno mimo jiné tím, že u dlužných cenných papírů vedle základního příjmu ve formě úrokového charakteru lze generovat i tzv. „kapitálový zisk“ nebo „kapitálovou ztrátu“, a to v případě, že HZL je prodán před lhůtou splatnosti za cenu odlišnou od emisní ceny zvýšené o naběhlý alikvotní úrokový výnos. Přitom kapitálový zisk již osvobození nepodléhá, je předmětem zdanění a daňově uznatelná je také „kapitálová ztráta“. Poplatníci tak musí složitě klíčovat náklady podle toho, zda souvisejí s úroky (osvobozené) nebo se ziskem (ztrátou), které jsou předmětem zdanění. Nesporně systémové znamenající také velké zjednodušení by bylo proto osvobození všech příjmů z HZL nebo naopak uplatnění standardního režimu zdanění, které je navrhováno.

Pro zachování označení ustanovení ohledně implementace Směrnic EU se navrhuje na uvolněné písmeno l) - zrušením osvobození úrokových příjmů z HZL přesunout již poskytované osvobození příjmů v § 19 odst. 1 písm. zm).

K bodu 27 - § 19 odst. 1 písm. u)

S ohledem na provedenou analýzu všech poskytovaných výjimek pro právnické osoby se pro nesoulad s koncepcí zákona o daních z příjmů navrhuje zrušit osvobození některých příjmů odborových organizací, neboť se bezdůvodně zvýhodňuje pouze určitá skupina poplatníků, přesouvá se již poskytované osvobození příjmů v § 19 odst. 1 písm. zn).

K bodům 31, 32, 33 - § 21 odst. 1

K naplnění záměrů Programového prohlášení vlády-snížit daňové zatížení všech poplatníků se v oblasti zdanění právnických osob navrhuje snížení sazby daně celkem o 5 procentních bodů, tj. ze současných 24% na 19%, a to pro zdaňovací období, které započne v roce 2008 o 2 procentní body, tj. na 22%, které započne v roce 2009 na 20% a které započne v roce 2010 na 19%. Navrhované snížení sazeb daně by mělo dále zatraktivnit Českou republiku pro investice a být tak stimulem pro další příliv zahraničních investorů.

K bodu 34 - § 21 odst. 6

V roce 2000 bylo zákonem č. 492/2000 Sb. reagováno v souvislosti se zavedením různých zdaňovacích období u právnických osob na to, že začátek a konec zdaňovacího období může nastat v průběhu kalendářního roku a tudíž bylo nutné stanovit, jaká bude použita sazba daně. Vycházejíc ze zkušeností s přeměnami investičních fondů na a.s. a naopak bylo tehdy navrženo, aby se použila sazba daně platná na konci zdaňovacího období. Tato úprava je však při současném trendu snižování sazeb u právnických osob značně zneužívána tím, že poplatníci kombinují možnosti dané zákonem o účetnictví v souvislosti s nově zjednodušeným přechodem na hospodářský rok (tj. spojení předchozího zdaňovacího období s prvním obdobím hospodářského roku bez jakéhokoliv předchozího souhlasu správce daně), a dopředu oznámeného snížení sazby daně. Tato „výhoda“ se promítá i do dalších let, pokud dále dochází ke snížení sazby daně, protože konec zdaňovacího období se vždy nachází v roce, kdy je sazba nižší. Vzhledem k tomu, že se jedná o často využívaný způsob

využití dopředu známého snížení sazby daně, navrhuje se, aby se v těchto případech vycházelo ze sazby daně platné na počátku zdaňovacího období.

Navrhovaná změna sjednocuje přístup ke stanovení základu daně a uplatnění sazby daně, a to vždy ke znění zákona platnému na počátku zdaňovacího období.

K bodům 37, 38, 44, 46, 47, 54, 55, 57 a 89 - § 23 odst. 4 písm. e), § 23 odst. 7, § 24 odst. 2 písm. h) bod 2, § 24 odst. 2 písm. zc), § 24 odst. 4, § 25 odst. 1 písm. w), § 25 odst. 1 písm. zn) a § 36 odst. 1 písm. c)

Úroky představují kategorii náchylnou k daňovému plánování, a to zejména k nahrazování výplat podílů na zisku, které nejsou, na rozdíl od úroků, daňově uznatelné. Tomu lze bránit různými způsoby, nejčastěji pravidlem postihu tzv. nízké kapitalizace. Z důvodu přiblížení k poměrům vlastního kapitálu k úhrnu půjček a úvěrů stanoveným v řadě zemí EU se navrhuje zpřísnění stávajících koeficientů pro poměr vlastního kapitálu a úhrnu úvěrů a půjček mezi spojenými osobami, a to u bank a pojišťoven na 1: 3, u ostatních poplatníků na 1 : 2; zcela nově se pak navrhuje zavést tento koeficient i pro vztahy mezi nespojenými osobami, a to pro rok 2008 1:6 a pro další roky 1:4. Pro zamezení obcházení postihu úroků jejich formálním transformováním na jiné položky (např. poplatky) se navrhuje zavést širší pojem „finanční náklady z úvěrů a půjček“ a postihnout všechny takovéto náklady. Vedle pravidla tzv. nízké kapitalizace se navrhuje zavést ještě pravidlo, které bude u všech poplatníků omezovat uznatelnost finančních nákladů z úvěrů a půjček stanovenou limitní sazbou ve výši 6% z roční sazby z průměrné výše skutečně čerpaných úvěrů a půjček. Zejména z důvodu zmírnění dopadu těchto opatření na malé a střední podniky se navrhuje nepostižení částky finančních nákladů z úvěrů a půjček od nespojených osob až do 1 mil. Kč těchto nákladů. Dále se navrhuje omezit uznatelnost nájemného u finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku maximálně do výše 99% a zvýšit zdanění finančního leasingu do zahraničí. Leasingové platby obecně zahrnují pořizovací cenu předmětu leasingu, úroky ve výši částky vycházející z obvyklé úrokové sazby a leasingovou marži. Zdanění takovýchto „skrytých“ úroků lze zajistit vyloučením určitého procenta z daňově uznatelných leasingových splátek, které by odpovídalo přibližné výši „skrytých“ úroků – navrhuje se 1%. V případě finančního leasingu do zahraničí se ze stejných důvodů navrhuje zvýšit sazbu srážkové daně z platného 1% až na 5%.

K bodům 39, 40, 41, 42, 48, 49, 51, 60, 63, 67, 68, 69, 70 a 71 - § 23 odst. 9, § 23 odst. 17, § 23a odst. 4, § 23c odst. 7, § 24 odst. 4 písm. a), § 24 odst. 5 písm. a), § 26 odst. 7 písm. b), § 29 odst. 1, § 30 odst. 2; § 30 odst. 4 a 5, § 30 odst. 7, § 30 odst. 8 a § 30 odst. 9

Navrhuje se sjednotit minimální dobu trvání finančního leasingu u movitého majetku s dobou shodnou s minimální dobou odpisování, a to dle zařazení majetku do odpisových skupin 1 až 3. U nemovitostí se navrhuje prodloužit minimální dobu trvání finančního leasingu ze stávajících 8 let na 30 let – navrhované době odpovídá minimální doba odpisování nemovitostí zařazených do převažující odpisové skupiny 5. V této souvislosti pozbývá uplatňování § 30 odst. 4 a 5 a návazně § 23 odst. 9 svůj význam a proto se navrhuje tato ustanovení zrušit s tím, že se budou jimi řídit smlouvy uzavřené do nabytí účinnosti navržených změn.

Prodloužením doby finančního leasingu se sleduje sjednocení podmínek pro uplatňování hodnoty tohoto majetku v základu daně bez ohledu na konkrétní formu pořízení majetku (z vlastních zdrojů, na úvěr, na finanční leasing).

Přechodným ustanovením se zajišťuje, aby navrhovaná změna platila až na smlouvy uzavřené po nabytí účinnosti novely zákona o daních z příjmů.

K bodům 43 a 52 - k § 24 odst. 2 písm. f), § 25 odst. 1 písm. g)

Navrhuje se na základě Programového prohlášení vlády sociální a zdravotní pojištění hrazené veřejnou obchodní společností za společníky, komanditní společností za komplementáře, poplatníkem majícím příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti (§ 7), poplatníkem majícím příjmy z pronájmu (§ 9) a pojistné hrazené osobami samostatně výdělečně činnými, které nejsou nemocensky pojištěny a pojistí se na denní dávku při dočasné pracovní neschopnosti u soukromé pojišťovny, vyloučit z daňových výdajů.

K bodům 45 a 53 - k § 24 odst. 2 písm. j) bod 4 a § 25 odst. 1 písm. h)

Podle zákoníku práce zaměstnavatel nemá povinnost zajišťovat závodní stravování, ale pouze povinnost umožnit stravování zaměstnanců. Proto se navrhuje zrušit daňovou uznatelnost nákladů na závodní stravování u zaměstnavatele a ponechání osvobození závodního stravování jako příjmu zaměstnance, který nepodléhá sociálnímu a zdravotnímu pojištění. Tento návrh je plně v souladu se záměrem zdaňovat u fyzických osob tzv. „super hrubý příjem“, který zahrnuje také daňově uznatelné zákonné pojistné hrazené zaměstnavatelem.

Navrhovaným zrušením daňové uznatelnosti dotčených nákladů se odstraní existující asymetrie daňové uznatelnosti nákladů na stravování na straně zaměstnavatele a osvobození hodnoty stravování poskytovaného jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti nebo v rámci závodního stravování zajišťovaného prostřednictvím jiných subjektů příjmů na straně zaměstnance.

Zákonná úprava tak bude výrazně zjednodušena, a to zejména v případě zajišťování závodního stravování jinými subjekty, tj. formou různých stravovacích poukázek. U těchto poukázek je nutné podle platné právní úpravy, zejména z důvodu eliminace legálního vyhnutí se daňové povinnosti a tím jejich zneužívání ve prospěch plnění od daně osvobozených, také regulovat s nimi související náklady, a to do úrovně odpovídající 70% stravného při pracovní cestě v době trvání 5-12 hodin, tj. do výše maximálně cca 50 Kč na jedno jídlo.

Navrhovaná úprava v žádném případě nezakazuje závodní stravování, pouze by neumožnila související náklady považovat za daňově uznatelné. Snížení sazby daně zvyšuje disponibilní prostředky podnikatelských subjektů, čímž vytváří prostor pro zachování současného přístupu zaměstnavatelů k problematice stravování, jako jedné z forem stabilizace zaměstnanců.

K bodům 50, 62, 64 a 65 (§ 24 odst. 4, § 27 odst. 2, § 29 odst. 1 písm. a), § 29 odst. 10)

V souvislosti s navrženým prodloužením doby odpisování u osobních automobilů ze stávajících 4 let na 5 let se současně navrhuje zrušit dosavadní limitování vstupní ceny (1 500 000 Kč), ze které lze uplatňovat daňové odpisy. Současně z důvodu jednoznačného postupu, tj. vyloučení možného zpětného navyšování cen u již odpisovaných automobilů se v přechodných ustanoveních navrhuje, aby se nová úprava týkala až osobních automobilů pořízených po nabytí účinnosti zákona.

K bodu 57 - § 25 odst. 1 písm. zl)

Tento návrh eliminuje riziko z přelévání zdrojů ve formě zajištění do daňově specifických území.

K bodům 58, 59, 75, 76 a 77 - § 26 odst. 2 písm. a), § 26 odst. 3 písm. c), § 32a odst. 1 písm. b), § 32a odst. 6 a k § 33 odst. 1

Navrhuje se přiblížit minimální hranici pro zahájení odpisování hmotného a nehmotného majetku ostatním členským státům EU, a to u movitého hmotného majetku

snížením dosavadní částky 40 tis. Kč na částku 20 tis. Kč a u nehmotného majetku snížením na částku platnou do roku 1999, tj. na 40 tis. Kč.

V evropských daňových systémech je uplatňován limit pro možnost jednorázového odpisu movitého majetku v rozpětí od 200 do 900 EURO, tj. od 6 tis. do 25 tis. Kč (výjimkou je pouze Dánsko s limitem cca 36 tis.Kč); přitom 8 ze 13 uvedených států má limit nižší než 15 tis.Kč - viz tabulka:

Země	Limit v EUR	Tj. v Kč (1 EUR = 28 Kč)
Rakousko	400	11 200
Německo	410	11 480
Řecko	600	16 800
Dánsko	1 300	36 400
Finsko	850	23 800
Francie	500	14 000
Maďarsko	200	5 600
Itálie	520	14 560
Lucembursko	870	24 360
Holandsko	450	12 600
Portugalsko	200	5 600
Švédsko	215	6 020
Slovensko	750	21 000

K bodům 66, 72, 73, 74, 104, 105 a 106 - § 30 odst. 1, § 31 odst. 1 písm. a), § 31 odst. 1 písm. d), § 32 odst. 1 a k příloze č. 1

Stávající doba odpisování osobních automobilů v délce 4 let je výrazně kratší než je průměrná doba jejich používání v délce cca 12,5 roku. Přitom aplikace nových výrobních postupů, které jsou také výsledkem daňové podpory výzkumu a vývoje, umožňuje trvale prodlužování záručních lhůt, kde např. u karoserií nejsou výjimkou lhůty až desetileté. Navrhuje se prodloužit dobu odpisování osobních automobilů a nákladních automobilů kategorie N1 o jeden rok tak, aby doba odpisování odpovídala době, po kterou se automobily odpisují např. v Rakousku, Maďarsku, Finsku, Švédsku (ve Španělsku a Portugalsku se osobní automobily odpisují dokonce 8 let). V případě intenzivnějšího využívání osobních automobilů bude mít i nadále poplatník možnost uplatnit zůstatkovou cenu jako uznatelný výdaj v případě jeho vyřazení z důvodu prodeje nebo fyzické likvidace.

Navrhovaná úprava by se týkala všech osobních automobilů, které nebudou k datu účinnosti novely zcela odepsány. Jakékoliv rozdělení způsobu odpisování automobilů např. podle data pořízení, je velice obtížně spravovatelné a velmi administrativně náročné pro poplatníky.

K bodu 78 - § 35b odst. 1 písm. b)

Z důvodu snižování sazby daně z příjmů se pro zachování daňových výhod poplatníků v režimu investičních pobídek, kteří rozšířili nebo zmodernizovali výrobu, navrhuje úprava, která zabezpečí, že daň placená uvedenými poplatníky ze zisků z výroby před realizací podpořeného investičního záměru bude odpovídat aktuální sazbě daně.

K bodům 79 až 87 - § 35ba a § 35c

Navrhuje se zvýšit slevy na dani a daňového zvýhodnění na děti. Dále se navrhuje umožnit i důchodcům uplatnění slevy na dani na poplatníka. Změny jsou následující:

Sleva na	z částky Kč	na částku	zvýšení o Kč	zvýšení v %
- poplatníka	7 200	24 840	17 640	245
z toho důchodce	0	24 840	24 840	
- druhého z manželů bez příjmů	4 200	24 840	20 640	491
- poživatele částečného invalid. důchodu	1 500	2 520	1 020	68
- poživatele plného invalidního důchodu	3 000	5 040	2 040	68
- držitele průkazu ZTP/P	9 600	16 140	6 540	68
- studujícího	2 400	4 020	1 620	68
daňové zvýhodnění na				
- dítě (včetně případného bonusu)	6 000	10 440	4 440	74

K bodu 88 až 90 - § 36 odst. 1 a 2

Navrhuje se v návaznosti na jednotnou sazbu daně z příjmů fyzických osob upravit i daň vybíranou srážkou na stejnou výši, a to v případech kde je nyní vyšší než 15 %.

K bodu 94 - § 38h odst. 2

V návaznosti na úpravu v § 16 se mění sazba daně pro výpočet měsíčních záloh, které sráží zaměstnavatel z příjmů zaměstnanců v průběhu zdaňovacího období.

K bodu 95 - § 38h odst. 4

Navrhuje se, aby zálohy na daň sazbou ve výši 15% vybíral zaměstnavatel též z příjmů zaměstnanců bez podepsaného prohlášení k dani, jestliže netvoří samostatný základ daně podle § 6 odst. 4 zákona (nikoliv jako dosud, nejméně ve výši 20%). Touto sazbou se bude počítat záloha na daň též např. z odměn členů statutárních orgánů právnických osob, společníků a jednatelů s.r.o. bez podepsaného prohlášení k dani, ze kterých srážkovou daň ve výši 15% nelze vybírat.

K bodům 96, 100, 101, 102 a 103 - § 38h odst. 5, § 38k odst. 4 a 5, § 38k odst. 5 písm. d) a § 38l odst. 2 písm. e)

Jako nadbytečné se ruší úpravy, které dosud poživateli starobního důchodu neumožňovaly uplatnit slevu na dani na poplatníka podle § 35ba odst. 2 zákona u zaměstnavatele při výpočtu zálohy na daň (§ 38h odst. 5), resp. při ročním zúčtování záloh na daň (prohlášení o výši jeho starobního důchodu v uplynulém roce, průkazy pro uplatnění slevy, jestliže výše star. důchodu nepřesáhla stanovený limit, atd.).

K bodům 97 a 98 - § 38ch odst. 2 a 3

Jako nadbytečná se vypouští v § 38ch odst. 2 zákona úprava, na základě které mohl o roční zúčtování záloh požádat též poživatel starobního důchodu, který v průběhu roku u zaměstnavatele neuplatňoval žádné měsíční slevy či daňové zvýhodnění, přestože měl podepsané prohlášení k dani. V souvislosti s novou definicí základu daně u zaměstnance se upřesňují náležitosti tzv. potvrzení, které musí zaměstnanec s příjmy „od více zaměstnavatelů postupně“ předkládat k žádosti o roční zúčtování u posledního zaměstnavatele.

K bodu 99 - § 38j odst. 2 písm. e) body 2 a 3

V návaznosti na novou definici základu daně se upřesňuje, že na mzdovém listě se uvádí též fiktivní částky pro účely zvýšení základu daně.

K bodu 7 čl. II Přechodná stanovení

Vzhledem k tomu, že ukončení platnosti daňového řešení se již při jeho konstrukci počítalo nejpozději do 31.12.2004, ztrácí dané ustanovení své reálné opodstatnění a je v současné době již pouze zneužíváno. Jde o nezbytnou systémovou změnu, která v budoucnu zamezí spekulativnímu snižování daňové povinnosti x-té generaci postupníků těchto „historických“ pohledávek.

K ČÁSTI DRUHÉ

K bodu 1 - § 6 písm. a) a b)

Cílem návrhu je přerušení plného přenášení podnikatelských rizik do základu daně poplatníka – pojišťovny. Podstatou návrhu je opuštění principu, že každý účetní náklad v podobě v účetnictví zachycené technické rezervy (tvořené v souladu se zákonem o pojišťovnictví č. 363/1999 Sb., ve znění p.p.) se v plné výši stává automaticky rezervou daňovou a tedy i daňovým výdajem.

Technické rezervy tvořené dle zvláštních předpisů mají sloužit právě ke krytí podnikatelských rizik a závazků daného subjektu. Modely, dle kterých je stanovena jejich výše, jsou na tento účel konstruovány tak, aby byla zabezpečena „správná“ účetní výše tvorby rezerv. Pro daně však není možné bez dalších omezení tuto výši akceptovat. Navrhuje se proto:

a) daňová neuznatelnost nově vytvářených účetních jiných technických rezerv a současné provedení dodanění již v minulosti vytvořených a do základu daně zahrnutých jiných technických rezerv, a to v průběhu následujících 4 zdaňovacích období. Jiné technické rezervy nejsou tvořeny jednotně na zákonem přesně vymezený účel a postačujícím dokladem pro schválení jejich tvorby (o případném schválení rozhoduje ČNB, dříve MF) je doložení způsobu jejich tvorby a použití, což vede v případě jednotlivých pojišťoven k neproporcionálnímu a mnohdy i účelovému využívání této kategorie rezerv.

Nepřijatelnost plně daňově akceptovat účetní rezervy lze doložit na skutečnosti, že nárůst jiných technických rezerv v životním pojištění přesáhl 300 tisíc procent. Prudký růst se však nezastavil a v roce 2005 při porovnání stejných veličin dosáhl ve vztahu k roku 2000 nárůst 500 tisíc procent. Přitom nárůst celkové výše technických rezerv v životním pojištění za stejné období nepřekročil ani 100 %. Právě při srovnání astronomického růstu jiných technických rezerv v životním pojištění a prakticky nevýznamného růstu celkových technických rezerv v životním pojištění je dobře zřejmý absurdní nárůst jedné specifické části tohoto souboru, jehož podstatou je zejména neúměrná zátěž mnohdy nadstandardně zvolené technické úrokové míry. Dokladem růstu jiných technických rezerv v životním pojištění a následně z nově vzniklé rezervy na splnění závazků z použité technické úrokové míry, která byla dříve zhrnována v jiné technické rezervě jsou následující údaje:

- **z částky cca 1,2 milionu Kč** v roce 2000 vzrostla jejich úroveň
- na částku **přesahující 5 mld. Kč** v roce 2004 (zdroje jiných tech. rezerv v ŽP se přesunuly do nové rezervy na splnění závazků z použité technické úrokové míry)
- **v roce 2005 již přesáhly prostředky této rezervy částku 7,5 mld. Kč.**

Z výše uvedeného je zřejmé, že nově vytvořená rezerva na splnění závazků z použité technické úrokové míry pouze za jediný rok vzrostla jen v oblasti životního pojištění téměř o 2,5 mld. Kč, což je téměř o 50% své „startovní hodnoty“ a to při nepatrném růstu předepsaného pojistného.

Z účetního hlediska pokládáme jednoznačně za správné, že ČNB stanoví povinnost v takovéto výši tvořit účetní rezervy, neboť je nezbytné zohlednit, že některé pojišťovny

zejména v produktech životního pojištění v minulosti využily dlouhodobě naprosto neadekvátní technickou úrokovou míru. Problém tedy není v subjektu, který výši rezerv povoluje nebo kontroluje, ale v naprosté odlišnosti pojetí účetních a daňových rezerv. Z daňového hlediska nelze souhlasit s tím, aby se automaticky každá účetní rezerva stala zároveň plně daňově účinnou a aby daň hrazená veřejným rozpočtům byla snižována o náklady související s nestandardními produkty těchto poplatníků, které se navíc reálným výdajem mnohdy stanou za 20 i více let.

b) omezení daňové uznatelnosti všech technických rezerv v pojišťovnictví, kdy daňově účinnou se stane pouze část účetních rezerv.

Z daňového hlediska musí být pohled na životní a neživotní pojištění zásadně odlišný. Neživotní pojištění je v podstatě pojištěním ročním, neboť se prodlužuje až úhradou pojistného. V opačném případě pojistná smlouva a nároky na plnění s ní související velmi rychle zanikají. U ročních smluvních vztahů je tvorba daňových rezerv naprosto neodůvodněná. Možnost uplatňovat 10 % z účetních rezerv v dané oblasti je tak navrhována pouze z důvodu, že lze škody způsobené v minulosti nahlásit ještě v průběhu několika následujících let (i tato výše je však s ohledem k ostatním poplatníkům u pojišťoven nadstandardní výhodou).

Životní pojištění je naopak smluvním vztahem trvajícím zpravidla výrazně dlouhé období a plnění těchto smluv je právě k těmto dlouhodobým závazkům konstruováno. Protože však nelze účinně zabránit využívání horní možné hranice rozptylu matematicko-statistických metod a protože průběžné porovnávání těmito metodami konstruované výše rezerv a reálné skutečnosti daného období (využívané v některých státech EU) je velmi složité a poplatníka zatěžující, navrhuje se jako daňový výdaj uznat 80 % z vymezených účetních rezerv a k vypořádání salda provádět až při reálném vynaložení výdajů v příslušném zdaňovacím období.

Současně je třeba upozornit, že v žádném případě návrh nezpochybňuje minulou ani budoucí výši tvorby účetních rezerv. Pro daně však není možné bez dalších omezení tuto výši dále plně akceptovat. Zásadní změnou v této oblasti je přijetí principu, že v účetnictví zachycené technické rezervy tvořené v souladu se zákonem o pojišťovnictví (č. 363/1999 Sb., ve znění p.p.) již nebudou automaticky plně uznávány jako rezervy daňové.

Z daňového hlediska se tak volí kompromis mezi jejich plnou daňovou neuznatelností, kde daňovým výdajem se stává až výdaj reálně vynaložený (např. model Velké Británie) a jejich částečnou uznatelností. I v dalších státech EU není pravidlem, aby se účetní rezerva v plné výši bez dalších úprav stala rezervou daňovou. V některých případech se dokonce daňovým výdajem stává pouze limitovaná tvorba rezerv ve výši například rozhodnutím státního orgánu stanoveného procenta z čistého pojistného (model Řecka).

K bodu 2 - § 7 odst. 4

V případě povinnosti ukládat prostředky rezerv na bankovní účet bude značně eliminována spekulativní tvorba rezerv na opravu v případech, kdy bylo této tvorby zneužíváno jako fiktivního výdaje sloužícího ke spekulativnímu snižování základu daně.

Zavedením tohoto principu dojde rovněž ke sjednocení podmínek pro uplatňování daňově uznatelných rezerv tvořených podle zákona o rezervách jako daňově uznatelného nákladu, neboť v ostatních případech jsou již prostředky rezerv deponovány na zvláštních účtech, i když podstata jejich tvorby je jiná.

K bodům 3, 4 a 5 - § 8a odst. 1 a 3

Návrhem by se měla eliminovat spekulativní tvorba OP k „významným“ pohledávkám (nad 200 000 Kč). Poměrně malý počet poplatníků s pohledávkami značného objemu je schopen vytvořit podstatnou část z daňově uplatňovaných OP, a to tím, že uplatní z této pohledávky pouze 20 % (tedy nesoudí se s dlužníkem). Je velmi nepravděpodobné, že u pohledávek s vysokou rozvahovou hodnotou je „logickým postupem“ uplatnit pouze 20 % z její rozvahové hodnoty a nesoudit se s dlužníkem. I v případě nezaplacení má totiž věřitel právo za podmínky, že se ve věci pohledávky soudí, zahrnout do daňových výdajů celou hodnotu pohledávky. Pokud se poplatník nesoudí, je pohledávka zpravidla právně nebo hodnotově sporná.

ČÁST TŘETÍ

K bodům 1 až 4 - § 37 odst. 1 a 2, § 38 odst. 4, § 47 odst. 1 písm. b)

V rámci daňových změn se navrhuje změna snížené sazby DPH z 5 % na 9 %. Do snížené sazby bude nově převedena pouze položka „Palivové dřevo (polena, špalky, větve, otepi nebo podobné); dřevěné štěpky nebo třísky; dřevěné piliny, zbytky a odpad, též aglomerované ve tvaru štěpků, briket, pelet a podobných tvarech“, jinak zůstane zachován rozsah zboží a služeb, u kterých se dosud uplatňuje snížená sazba daně. Změna se týká pouze těch ustanovení zákona, ve kterých je dosud uvedena snížená sazba daně ve výši 5 % nebo ustanovení zákona o výpočtu částky daně, kdy se uvádí číslo 5 odpovídající dosavadní výši snížené sazby daně.

K bodu 5 - § 47 odst. 1

Navrhuje se doplnit novelou text, podle kterého se sazba daně uplatní u zdanitelného plnění vždy ve výši platné v den vzniku povinnosti přiznat daň. Tím se odstraní dosavadní některé pochybnosti, podle jakého kritéria se uplatňuje sazba daně, zejména v těch případech, kdy dochází ke změně výše sazby. Text zákona o DPH tím také bude doplněn o ustanovení, které běžně zákony o DPH platné v jiných zemích, zejména v členských zemích EU, obsahují.

K bodu 6 - § 47a

Navrhuje se rozšíření editační povinnosti (závazného posouzení) pro účely DPH u sazeb daně. O posouzení může kterákoliv osoba, nejen podnikatel, požádat místně příslušného správce daně a v žádosti musí uvést zákonem stanovené nezbytně nutné údaje. Správce daně by měl závazné posouzení vydat nejpozději 30. den od podání žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení sazby daně. Jsou-li dány důvody pro zrušení rozhodnutí o závazném posouzení sazby daně, rozhodne o jeho zrušení správce daně, který je vydal, a to na návrh žadatele, který žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení sazby daně podal, nebo z vlastního podnětu.

Jestliže správce daně rozhodnutí nevydá, bude se mít za to, že souhlasí s postupem navrhovaným žadatelem.

K bodu 7 - § 48

Odst. 1

Snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených se změnou dokončené stavby bytového domu, rodinného domu nebo bytu. Změnou dokončené stavby se rozumí nástavba, kterou se stavba zvyšuje, přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou a stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby; za stavební

úpravu se považuje též zateplení pláště stavby. Dále se snížená sazba daně uplatní v souvislosti s rekonstrukcí, modernizací a opravou staveb, které splňují definici bytové výstavby. Opravou se rozumí též údržba. Obdobně se snížená sazba daně uplatní u příslušenství bytového domu, rodinného domu nebo bytu. Snížená sazba daně se uplatní také u stavebních prací prováděných na stavbách, které nesplňují definici bytové výstavby, pokud jsou prováděny výlučně v části stavby určené pro bydlení.

Snížená sazba daně se uplatní také při poskytnutí stavebních a montážních prací včetně konstrukcí, materiálů, strojů a zařízení, které se zabudují nebo zamontují jako součást uvedených staveb, včetně příslušenství.

Pod pojmem „stavba“ se rozumí též „nedokončená stavba“.

Odst. 2-4

Je navrženo, co se rozumí bytovým domem, rodinným domem a bytem.

K bodu 8 - § 48a

Odst.1

V § 48a jsou vymezeny stavby pro sociální bydlení, včetně jejich příslušenství. Pro vymezení staveb pro sociální bydlení platí současně ustanovení § 48 zákona o DPH.

Snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s výstavbou staveb pro sociální bydlení a obdobně jako v § 48 při změně dokončené stavby, nebo v souvislosti s rekonstrukcí, modernizací a opravou těchto staveb, včetně jejich příslušenství.

Snížená sazba daně se uplatní také při poskytnutí stavebních a montážních prací včetně konstrukcí, materiálů, strojů a zařízení, které se jako součást do uvedených staveb zabudují nebo zamontují.

Odst. 2

Pokud před dokončením výstavby stavby pro sociální bydlení dojde k vymezení bytů a nebytových jednotek podle zákona 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, uplatní se u stavebních prací prováděných v souvislosti s výstavbou těchto jednotek po jejich vymezení snížená sazba daně.

Při převodu jednotek se uplatní sazba daně podle charakteru jednotky.

Odst.3

U převodu staveb pro sociální bydlení včetně jejich příslušenství se uplatní snížená sazba daně, pokud se neuplatní osvobození od daně podle § 56 zákona o DPH.

Odst. 4 - 7

Byty a rodinné domy pro sociální bydlení jsou vymezeny celkovou podlahovou plochou, přičemž do této celkové podlahové plochy se započítávají pouze plochy místností. Nezapočítávají se plochy prostorů, které nejsou místnostmi (balkóny, terasy, lodžie).

Do celkové podlahové plochy bytu se také započítávají plochy místností, které jsou příslušenstvím bytu (§121 odst. 2 občanského zákoníku).

Odst. 8

Je stanoveno, co se rozumí místností. Podle tohoto vymezení se místností nerozumí například půda a sklepní kóje s nepevnými stěnami.

Odst. 9

Ostatní stavby pro sociální bydlení jsou uvedeny s odkazy na jednotlivé zákony, které tyto stavby vymezují.

K bodu 9 - § 101 odst. 1

Nově se ukládá plátcům daně, jehož obrat dosáhl částky 10 mil. Kč za kalendářní rok a jehož zdaňovacím obdobím je povinně ze zákona kalendářní měsíc, aby daňová přiznání podával v elektronické formě se zaručeným elektronickým podpisem, a to stejně jako dosud i tehdy, pokud mu nevznikla žádná daňová povinnost. Ostatní plátcům, tj. plátcům, jejichž obrat nedosáhl 10 mil. Kč a jejichž zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí a ti plátcům, jejichž obrat dosáhl alespoň 2 mil. Kč a kteří si dobrovolně zvolili za zdaňovací období kalendářní měsíc, budou nadále podávat daňová přiznání na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí a nebo ve formě počítačových sestav, které mají údaje, obsah i uspořádání údajů zcela totožné s tiskopisem vydaným ministerstvem.

Současně se do zákona doplňuje, že pokud plátcem, který je povinen podat daňové přiznání v elektronické formě, podá přiznání v písemné formě, na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí nebo ve formě počítačové sestavy, bude se považovat daňové přiznání za nepodané a správce daně bude postupovat stejně jako u plátce, která přiznání nepodal vůbec (výzva, atd. až stanovení daně podle pomůcek).

Lhůta pro splatnost daně se nemění.

K bodu 10 - § 102 odst. 1

V § 102 odst. 1 se doplňuje u podání souhrnného hlášení (dodání zboží osobě registrované k dani v jiném členském státě), že souhrnné hlášení plátcům budou nově podávat pouze v elektronické formě.

K bodu 11 - § 102 odst. 3 (nový)

Navrhuje se doplnění textu odstavce, podle kterého se podání souhrnného hlášení spolu s daňovým přiznáním považuje za jedno podání.

K bodu 12 - § 103 odst. 3

V § 103, který se týká podání dodatečných daňových přiznání, se doplňuje povinnost podávat rovněž dodatečná daňová přiznání v elektronické formě. Pro ta dodatečná daňová přiznání, která se vztahují ke zdaňovacímu období, za které plátcem ještě nebyl povinen podat daňové přiznání v elektronické formě, může plátcem zvolit formu tiskopisu vydaného Ministerstvem financí nebo počítačovou sestavu.

K bodu 13 – příloha č. 2

V příloze č. 2 k zákonu o DPH se vypouští text, ve kterém jsou uvedeny stavební práce a stavby pro sociální bydlení.

K Čl. VI

K bodu 1

Navrhuje se přechodné ustanovení k uplatnění daně za období předcházející účinnosti novely.

K bodu 2

Navrhuje se přechodné ustanovení, podle kterého se i při opravě základu daně a u opravy sazby daně a výše daně podle § 42, 43, 49 a 50 provedené po datu účinnosti zákona v daňovém dobropisu nebo vrubopisu nebo v dopravném daňovém dokladu bude uplatňovat sazba daně platná v den, kdy vznikla u příslušných plnění vznikla povinnost přiznat daň.

K bodu 3

Toto opatření stanovuje, že pokud u převodu rodinného domu, bytového domu a bytu dojde k právním účinkům vkladu do 31.12.2007, použijí se dosavadní právní předpisy.

K Čl. XVIII

Účinnost zákona, kterým se mění zákon o DPH se navrhuje od 1. ledna 2008.

ČÁST ČTVRTÁ

K bodu 1 - § 4 odst. 1 písm. v)

Osvobozují se zemědělské pozemky členěné podle druhu na ornou půdu, chmelnice, vinice, ovocné sady, trvalé travní porosty. Jestliže se tyto pozemky nacházejí v zastavěném území obce nebo zastavitelných plochách, obec může v obecně závazné vyhlášce stanovit, které z těchto pozemků nejsou osvobozeny od daně z pozemků. Podmínkou je, aby obec uvedla výčet pozemků, které nejsou osvobozeny, a ke každému z nich přiřadila jeho parcelní číslo a název katastrálního území, ve kterém se pozemky nacházejí. Zastavěné území a zastavitelná plocha jsou definovány v § 2 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Osvobození od daně z pozemků se nevztahuje na zahrady, které sice jsou v katastrech nemovitostí vedeny jako zemědělský půdní fond, avšak jsou umístěny převážně v intravilánu obce a zejména ve městech (např. u rodinných domů), postrádají ekonomickou funkci jako ostatní zemědělské pozemky, neslouží k podnikání, ve vztahu k infrastruktuře mají spíše zatěžující charakter, jsou převážně využívány k relaxační činnosti jejich vlastníků nebo k drobnému pěstitelství pro potřebu rodiny; jejich rozloha je podstatně menší než ostatních zemědělských pozemků, podle předběžných odhadů zahrady zabírají plochu přibližně cca 161 000 ha.

K bodu 2 - § 4 odst. 4

Podmínkou přiznání nároku na osvobození zemědělských pozemků od placení daně z nemovitostí, je uplatnění nároku na osvobození poplatníkem v daňovém přiznání, případně v dílčím daňovém přiznání. S ohledem na značné množství poplatníků, jejichž daňové povinnosti (mnohdy vyměřované z řady rozdílných nemovitostí) se navrhovaná úprava dotkne, není reálné, aby osvobození od daně ze zemědělských pozemků přiznávali správci daně z moci úřední.

Tento postup je v souladu s ust. § 40 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého je daňový subjekt povinen v daňovém

přiznání si daň sám vypočítat a případně uvést též výjimky, osvobození, zvýhodnění apod.

K bodům 3 a 4 - § 6 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 3 písm. a)

Navrhuje se nová úprava koeficientů ovlivňujících základní sazbu daně u malých obcí do 1000 obyvatel a to tak, že dosavadní koeficienty ve výši 0,3 u obcí do 300 obyvatel a 0,6 u obcí do 600 obyvatel se ruší a nahrazují se koeficientem 1,0. Ve všech obcích do 1000 obyvatel se tak stanoví koeficient 1,0. Zákonné koeficienty, kterými je upravena základní sazba daně ve všech ostatních obcích nad 1000 obyvatel, se nemění.

K bodu 5 - § 12

Ke kompenzaci nového osvobození se navrhuje zavedení nového fakultativního místního koeficientu ve výši 2, 3, 4 nebo 5, kterým se vynásobí celková daňová povinnost poplatníka. Využití tohoto koeficientu je plně v kompetenci obce, která jej stanoví obecně závaznou vyhláškou. Obec na svém území může stanovit pouze jeden koeficient stejný pro všechny nemovitosti, které jsou předmětem zdanění. Jestliže poplatník již podal daňové přiznání a obec stanovila koeficient, nemusí poplatník znovu podávat daňové přiznání v souvislosti s touto legislativní úpravou.

K bodu 6 - § 13a odst. 2 písm. c)

Jestliže poplatník již podal daňové přiznání a dojde ke stanovení nového místního koeficientu nebo ke změně koeficientů stávajících, poplatník nemá povinnost podávat daňové přiznání nebo dílčí daňové přiznání. Daň se vyměří ve výši poslední známé daňové povinnosti upravené o změny a výsledek vyměření poplatníkovi sdělí správce daně platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem.

K bodu 7 - § 16a

Upravuje se vydávání obecně závazných vyhlášek obcemi z hlediska jejich platnosti a účinnosti.

Daň z nemovitostí se vyměřuje podle stavu k 1. lednu roku, na který je daň vyměřována. Obecně závazná vyhláška musí proto nabýt platnosti již v předchozím zdaňovacím období a účinnosti nejpozději do 1. ledna následujícího zdaňovacího období, aby od 1. ledna příslušného zdaňovacího období mohlo být podle ní postupováno.

Současná platná právní úprava stanoví, že obecně závazné vyhlášky musí nabýt platnosti nejpozději do 1. srpna předchozího zdaňovacího období a účinnosti nejpozději do 1. ledna následujícího zdaňovacího období. V případě stanovení místního koeficientu a při rozhodnutí obce vyjmout zemědělské pozemky v zastavěném území obce nebo v zastavitelné ploše obce z osvobození, se při vydání obecně závazné vyhlášky navrhuje postupovat v rámci těchto již daných jednotných lhůt. Obecně závazné vyhlášky musí mít dostatečnou legisvakanci jednak z důvodu informovanosti vyhláškou dotčené veřejnosti, jednak z důvodu realizace změn nutných pro správu daně z nemovitostí.

K článku VIII

Přechodné ustanovení

Pokud obecně závazná vyhláška obce nabyla platnosti do 1. srpna 2007, bude mít

účinnost od 1. ledna 2008, tzn. postup podle ní se uplatní ještě podle dosavadní právní úpravy.

ČÁST PÁTÁ

K čl. IX

K bodům 1 až 4 - § 6 odst. 1, § 8 odst. 1 písm. c), § 9 odst. 1 písm. b), § 10 odst. 1 písm. c)

V návaznosti na navrhované osvobození od daně darovací u I. a II. skupiny poplatníků se zdanění bezúplatného nabytí práva odpovídajícího věcnému břemeni nebo práva, jehož obsahem je opětující se plnění obdobné věcnému břemeni zřízené ve prospěch dárce při darování nemovitosti zařazuje do předmětu daně darovací a vyjímá se z předmětu daně z převodu nemovitostí. Současně se zrušuje dosavadní právní úprava poplatníka a základu daně při nabytí tohoto práva u daně z převodu nemovitostí.

K bodům 5 až 14 - § 11 odst. 3 písm. b), § 19 odst. 1, odst. 2, odst. 3 a § 20 odst. 10

V rámci daňových změn se navrhuje osvobození od daně dědické u II. skupiny poplatníků a u daně darovací u I. a II. skupiny poplatníků. Do I. skupiny náleží příbuzní v řadě přímé a manželé a do II. skupiny náleží sourozenci, synovci, neteře, strýcové a tety, manželé dětí, děti manžela, rodiče manžela, manželé rodičů a osoby, které s dárce nebo zůstavitelem žily nejméně po dobu jednoho roku před převodem nebo smrtí zůstavitele ve společné domácnosti a které byly odkázány výživou na dárce nebo zůstavitele.

K bodům 15 až 18 - § 21 odst. 1 písm. c), § 21 odst. 5 písm. a), b) a d)

V návaznosti na navrhované osvobození se upravuje ustanovení, které se týká podávání příznání k dani dědické a k dani darovací.

K Čl. X

Přechodné ustanovení

Pro případy, kdy skutečnost, která je předmětem daně, nastala před účinností zákona a daňové řízení proběhne až po jeho účinnosti, navrhuje se do zákona zpracovat článek jednoznačně upravující postup podle dosavadní právní úpravy.

K Čl. XVIII

Účinnost

Navrhuje se stanovit účinnost zákona dnem 1. ledna 2008.

K ČÁSTI ŠESTÉ

Navrhuje se zrušit povinnosti zákonem vymezeným daňovým subjektům (povinným subjektům), správcům daně, kontrolním orgánům, výrobcům a dovozcům technických zařízení a servisním střediskům, které zákon ukládá k zajištění evidence hotovostních plateb za použití fiskální registrační pokladny a v souvislosti s jejím provozem.

K ČÁSTI SEDMÉ

V bodech 1 a 2 se zrušuje oprávnění servisních techniků registračních pokladen k přístupu k informacím v databázi pokladen a údajům o platbách povinných subjektů uložených na technickém zařízení, u něhož provádějí servis, a s tím související povinnost zachovávat mlčenlivost ohledně takto získaných údajů ze správy daní.

V bodě 3 se upravuje obecná povinnost daňových subjektů k evidenci hotovostních

plateb bez použití registračních pokladen. Požadavek na průběžnost a průkaznost vedené evidence vyplývá z důkazního břemene při správě daní, které je na daňovém subjektu a výjimkami kdy taxativní výčet skutečností v § 31 zákona upravujícího správu daní i prokazuje správce daně, a to již od původní účinnosti zákona upravujícího správu daní. Legislativní text nemůže pojmout všechna možná specifika evidence u všech úvahů přicházejících profesí, které mohou přijímat resp. vydávat hotovostní platby související s podnikatelskou činností. Pro snížení administrativní zátěže se z původního textu vypouští explicitně vyjádřený požadavek na evidenci každé jednotlivé, tedy v jakékoliv výši uskutečněné hotovostní platbě. Je však zřejmé, že čím „průkaznější“ evidenci daňový subjekt povede, tím snazší bude dokazování jeho daňového tvrzení.

K ČÁSTI OSMÉ

Zrušuje se část týkající se novely ustanovení zákona o registračních pokladnách.

K ČÁSTI DEVÁTÉ

Zrušuje se správní poplatek související se správním řízením ve věci certifikace typu pokladna a autorizace servisního střediska.

K ČÁSTI DESÁTÉ

K článku XV

K bodům 1, 3, 4, 7 až 13, 15 až 18 a 21

Body souvisejí s nově zaváděným zdaněním odpadních olejů. Směrnice 2003/96/ES automatické daňové zvýhodnění odpadních olejů nepřipouští. Jednotlivé členské státy, které doposud odpadní oleje daňově zvýhodňovaly, činily tak na základě individuálních výjimek s platností do 31. prosince 2006. Dotčené členské státy mohly požádat o prodloužení těchto výjimek ve smyslu čl. 19 směrnice 2003/96/ES z důvodu zvláštní politiky.

Na základě poskytnutých údajů Evropská komise přezkoumala žádosti o výjimky některých členských států a zaujala odmítavý postoj k udělení požadovaných výjimek. Podle Evropské komise by příznivější zdanění odpadních olejů nebylo v souladu s daňovou a environmentální politikou ES, neboť by znamenalo upřednostnění odpadních olejů před jinými konkurenceschopnými energetickými produkty.

Na druhou stranu je Evropská komise toho názoru, že odpadní oleje jsou vzhledem k vysokým cenám ropy konkurenceschopné energetické produkty a navíc se jich většina používá pro jiné účely než pro pohon motorů nebo pro výrobu tepla. Takové „jiné“ použití je od spotřební daně osvobozeno.

Naopak předmětem spotřební daně jsou odpadní oleje, které jsou použity pro výrobu tepla. V rámci výroby tepla jsou však od spotřební daně osvobozeny ty odpadní oleje, které jsou spalovány při vysokých teplotách v rámci mineralogických postupů a metalurgických procesů (v cementářských pecích, vápenkách, ocelárnách a lomech), čili ekologičtější způsoby energetického využití.

K bodům 2, 5, 6, 19, 20, 22, 26 a 29

Jde o legislativně-technické úpravy spojené se zavedením sazby spotřební daně z odpadních olejů.

K bodu 14

Daňová zvýhodnění biopaliv, nově upravená zákonem č. 575/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, jsou neslučitelná s právem ES, protože nesplňují podmínky pro uplatnění

osvobození biopaliv stanovené směrnicí 2003/96/ES. Výše uvedená daňová zvýhodnění nejsou součástí víceletého programu na podporu biopaliv ve smyslu směrnice a dosud nebyla notifikována Evropské komisi.

K bodu 23

Navržená novela obsahuje úpravu sazeb spotřební daně z cigaret tak, aby bylo od 1. ledna 2008 dosaženo takové výše sazeb, které byly k tomuto datu pro Českou republiku stanoveny v rámci vyjednaného přechodného období, tj. dosažení EU minimální sazby spotřební daně z cigaret. Z důvodu zachování proporcionality míry zdanění jednotlivých tabákových výrobků dochází současně i k úpravě sazeb u tabákových výrobků jiných než cigarety. Snaha o zachování míry proporcionality zdanění jednotlivých tabákových výrobků nebyla při třech posledních úpravách výše sazeb spotřební daně z tabákových výrobků respektována a rozdíly v úrovni zdanění jednotlivých tabákových výrobků se od roku 2004 neustále prohlubují. Neúměrné rozdíly ve zdanění jednotlivých tabákových výrobků, tj. de facto „daňové zvýhodnění“ jedné tabákové komodity vůči jiné, není žádoucí.

Navýšením sazeb spotřební daně z cigaret tak bude dosaženo plné kompatibility s právem ES. Celkový roční přírůstek navrženého zvýšení sazeb spotřební daně z tabákových výrobků pro příjmy státního rozpočtu se předpokládá ve výši +5,7 mld. proti roku 2007.

K bodům 24 a 25

Zpřesňuje se definice a předmět značkování a barvení minerálních olejů. Z novely vyplývá, že značkování a barvení minerálních olejů, které jsou použity jako pohonná hmota pro mezinárodní plavby, je povinné.

K bodům 27 a 34

Upřesňují se osoby, kterým vznikají povinnosti a zákazy podle části čtvrté („Značkování a barvení vybraných minerálních olejů“) a části páté („Značkování některých dalších minerálních olejů“) zákona.

K bodům 28, 30, 31, 35 a 36

Jedná se o opravu technické chyby.

K bodům 32 a 33

Jedná se o upřesnění výrobků, které nesmějí být značkovány tak, aby souhlasily s kódy nomenklatury.

K článku XVI

Vzhledem k maximální lhůtě 90 dní, kterou má celní ředitelství na to, aby rozhodlo o vydání zvláštního povolení na přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně, je nutné zajistit u subjektů užívajících odpadní oleje kontinuitu v jejich podnikatelské činnosti.

K článku XVIII

Novela zákona o spotřebních daních má nabýt účinnosti dnem 1. ledna 2008. Vzhledem ke znění ustanovení § 118a je nutné, aby novela zákona o spotřebních daních, jež má nabýt účinnosti dnem 1. ledna 2008, byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nejmeně tři měsíce před tímto datem, tj. nejpozději 30. září 2007. Pokud by se tak nestalo, nebudou splněny závazky vyplývající České republice z Přístupové smlouvy, tj. dosažení EU minimálních sazeb spotřební daně z cigaret nejpozději k 1. lednu 2008.

K ČÁSTI JEDENÁCTÉ

Komplexně se ruší zákon, kterým se o jeden rok (na termín od 1.ledna 2008) posouvá povinnost evidovat platby na registrační pokladně s fiskální pamětí.